

Jaargang 31 no. 4 December 2014

"DE STADSOMROEPER." nr. 124

Stadsblad dat 4 keer per jaar verschijnt

Oplage: 600 exemplaren

Website: www.destadsomroeper.nl

Redactie:

Hanny Bergsma - voorzitter / secretaris

Corrie Leffertstra - penningmeester

Rudie Schotanus - contact freelancers

Astrid Hoving

Redactieadres:

Hanny Bergsma, Dubbelstraat 129,

8556 XE Sloten, telef. 0514 - 531775

e-mail adres: info@destadsomroeper.nl

Opmaak: Corrie Leffertstra

Eindredactie: Hanny Bergsma

Vaste medewerkers aan dit nummer:

Hilde de Haan, Grytsje Schotanus, Jan

Letterie, Gerda v.d. Sloot, Rudie

Leegstra, Klaartje Lubach, Jan letterie,

Folkert Verbeek. En vele anderen

Vragen over abonnementsgelden:

Gert Jan Bennema, telef. 06-13343999

administratie@destadsomroeper.nl

Bankrek. nr: NL19RABO 03052.54.154

Abonnementskosten per jaar:

Een abonnement op alleen

"De Stadsomroeper" bedraagt € 5,00

Een abonnement op De Stadsomroeper

in combinatie met het lidmaatschap

van Plaatselijk Belang bedraagt € 10,00

Een postabonnement op "De Stads-

omroeper" moet € 8,00 kosten

Losse nummers: Eur. 2,00

Bezorging: Sjouwe Leffertstra, Sloten

Drukwerk: Rein Flapper, Sondel

**Een financiële bijdrage wordt
ontvangen van de Rabobank**

INHOUDSOPGAVE:

FAN DE REDAKSJE	2
HJIR EN HJOED	3
IN MEMORIAM	4
GEBOREN 2014	6
JEUGDFOTO	8
YN PETEAR MEI	9
POST VAN LEZERS	22
INTOCHT SINTERKLAAS	23
KISKEBILJERT	24
MUZIEKVER. STÊD SLEAT	25
FEESTCOMMISSIE ZESKAMP	27
MEEZINGAVOND DE KAAIEN	28
NIEUWJAARSRECEPTIE MALLEMOK	28
SLEUTELGAT	29
BURENDAG	30
HANDWERKHOFJE	31
PL BELANG BESTE WENSEN	32
IJSCLUB DE EENDRACHT 150 JAAR	32
REEDRIDER GEDICHT	35
SCC DE POARTE	36
VOETBALSTER SISKI FOLKERTSMA	37
JAARVERSLAG DE BAAIER	40
CAMPING DE JERDEN 2014	41
WSV SLEATTEMERMAR	44
KORENMOLEN DE KAAI	46
BRUGPASSAGES	47
KERKRONDLEIDING	48
KERKENPAD RK KERK	49
BELEVENISSEN SLEATTEMER KAAIEN	49
MUSEUM STEDHUS NIEUW BESTUUR	50
KERSTVERHAAL	52
REGELS TBV COPIJ SO	57
LEDENVERG. BEGR. CREM. VER.	58
WERELDWINKEL	59
SERVICEPAGINA	60
DAGWINKEL SLUITING	64

FAN DE REDAKTIE

Dankzij de bijdrage van vele Sleattemers kunnen wij u op het eind van het jaar een super dik nummer van onze stadskrant aanbieden. Waarin u onder andere kunt lezen over de belhamel van de stad in het "Yn petear mei", hoe Roelie de Graaf afscheid neemt van "muziek vereniging Stêd Sleat", Fred Haarsma wordt begluurd door "Het sleutelgat", er een nieuw bestuur voor het museum is benoemd, dat de ijsclub 150 jaar bestaat en er is weer een kerstverhaal van de hand van Rinze Hoekstra. Kortom een "Stadsomroeper" vol activiteiten en wetenswaardigheden.

Alle inzenders heel veel dank jullie wel voor de bijdrage. Samen staan we sterk! Daarom hopen we dat we volgend jaar ook weer op jullie mogen rekenen!

Ondanks de mooie en leuke stukjes zij er enkele ingezonden stukken die ons zorgen baren, het betreft de sluiting van supermarkt "De dagwinkel" (pagina 64) Zonde dat er weer een winkel uit onze stad verdwijnt. Wij danken Erica en Gerard Veenstra dat zij er voor ons waren en wensen hen succes toe met hun nieuwe uitdaging.

Dan is er nog een 'donkere' bladzijde (36) te betreuren en dat is de dreigende sluiting van "SCC De Poarte". Er zal zeker goed over beraadslaagd zijn door het bestuur toch willen wij middels "De Stadsomroeper" proberen de burgers wakker te schudden de volgende kreet:

Boargers fan Sleat, stean op it is dei.
De Poarte moat ticht en de kaai giet nei
de gemeente 'De Fryske Marren'
Dat litte wy toch net samar barren?
Mei leede eagen sjen hoe it komme sil?
Ha war, stean der net te lang by stil
mar kom in aksje foar ús gemienskipshûs
Wy hawwe toch aktieve minsken by de rûs?
Sjoch nei de takomst en sla op de trom
Alles wat foart is komt nea wer werrom

Vanwege ruimte gebrek hebben we de 'Oudejaarsafspraken' van gemeente DFM niet meer kunnen plaatsen. Voor belangstellenden verwijzen we naar de site van de gemeente en de vermelding in de "Balkster courant".

De redactie van de Stadsomroeper wens u veel leesplezier, prettige Kerstdagen en een hoopvol 2015

C.L.

HJIR EN HJOED

Berne:

7 novimber, Jandrick, soan fan Martrude Rutgers en Bjørn de Bruijn, Baanweg 96
29 novimber, Sven, soan fan Maaïke van Dijk en Ruben Alberda Wyckelerweg 168 b

Troud om útiens:

10 oktober, Ids van der Goot en Daniëlle Dobrena, De Jouwer

Sa lang troude:

19 desimber, Ferry en Annie Deinum-deVries, Burg. G.H. Mulierstrjitte 36, 45 jier

Ferstoan:

8 novimber, Bernard Leo Melchers, 52 jier

Ferstoarn om utens:

21 novimber, Hendrik Spoelstra, Balk, 75 jier

Ferhuze yn 'e stêd:

Antoon Mous fan Stadsschans 226 nei Bolwerk 201 (per 1 jan.)
Iebe en Sita van Dijk (per 1 jan.) fan Bolwerk 201 nei Dubbelstraat 191 (per 1 jan.)

Nij ynkommen:

Gertrud Hemels, Lindengracht 17 Sloten.
David, Anne Marrit, Danique Leffertstra en Jildau van der Wey Stadsschans 226 (per 1 jan.)

Ofreizge:

Annet de Jong nei St. Jacobiparochie
Wibo Jorritsma, nei Balk
Sisca Folkertsma, nei It Hearrenfean

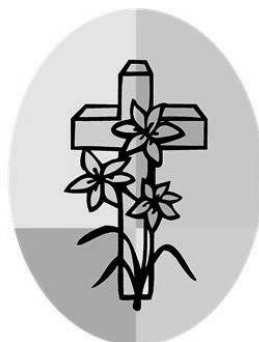
Hawwe jo ynformaasje dy 't absolút net yn dizze rubryk ûntbrekke mei, jou dy dan efkes troch oan 'e redaksje. Allinnich op dizze wize slagje wy deryn om de lêzers goed te ynformearjen oer alle mutaasjes. Bern dy 't om utens berne wurde, sille allinnich yn dizze rubryk pleatst wurde as dat efkes troch de âlders of pakes en beppes trochjûn wurdt of troch bygelyks in bertekaartsje te stjoeren.

IN MEMORIAM BERNARD LEO MELCHERS

Bernard werd geboren op 20 juni 1962 en is het vierde kind van Lieuwe en Hanneke Melchers-Raterman. Een mooi jongetje met een dikke bos donkere krullen. Hij groeit voorspoedig op en doorloopt in Sloten de kleuterschool en lagere school. Dit gaat niet altijd van harte want hij wil ook wel graag bij mem thuisblijven.

Toch bleek hij een goede leerling te zijn. Later naar de Mavo en de Havo. In die tijd kwam zijn muzikaliteit ook tot ontwikkeling. Op school en op feestjes, was Bernard de drummer van de band. Later verdiende hij daarmee dan ook een leuk centje bij.

Hier heeft hij altijd van genoten en ze toerden door heel Nederland met hun bandje.

Maar natuurlijk moest hij later ook aan een serieuze baan gaan denken en op een zeker moment kreeg hij een baan op de basisschool in Bakhuizen. Hij kreeg een huis in de "nieuwe buurt" en leerde Elly kennen.

Samen kregen ze twee jongens en samen met de meisjes van Elly was het gezin compleet. Een gelukkige tijd.

Zoals iedereen op een zeker moment tegenslagen zal meemaken, kwamen die ook in Bernard zijn leven. De meeste mensen klimmen weer uit een diep dal. Maar soms lukt dat niet..... je begint omhoog te klauteren, dondert weer terug. Klautert weer omhoog, onderweg aan iemand vastklampen, een eind meesleuren, loslaten en weer terug vallen. Totdat je helemaal geen grip meer hebt op het leven.

Helaas heeft hij de strijd niet kunnen winnen en overleed op 8 november jl. op 52-jarige leeftijd.

Op 12 november is hij in familiekring begraven op het RK- Kerkhof van St. Nicolaasga.

IN MEMORIAM HENK SPOELSTRA

Henk werd geboren in het huis naast de molen aan het Bolwerk 69 zz. Hij was de derde in het gezin. Na hem werden er nog twee kinderen geboren. Het werd een gezin bestaande uit drie broers en twee zussen. Henk groeide voorspoedig op en ging na de lagere school naar de ULO. Dit was niet een succes en later kon hij aan het werk op de fabriek waar

zijn vader ook werkte. Hij heeft in diverse functies de 40 jaar vol gemaakt. De schrijver van dit epistel leerde Henk kennen in 1960, pinkstermaandag 'op zicht' in Sloten. Hij was een gemakkelijk man en ik kon goed met hem. Henk had twee grote hobby's: lezen en zijn kanaries. Daar zorgde hij perfect voor. Soms liet hij er wel eens één ontsnappen.

Jammer genoeg heeft hij nooit een partner kunnen treffen. De vakanties werden doorgebracht met de gebroeders Van der Goot en Jan met de caravan, bestemmingen Duitsland, Frankrijk en Spanje.

Henk was zeer zorgzaam voor zijn ouders met behulp van zus Wieke. De ouders kwamen te overlijden en zo bleef Henk alleen achter in het huis Bolwerk 69. Ondanks het regelmatige bezoek van broers en zussen was het eenzaam. Henk kwam thuis en moest dan voor zijn eigen kostje zorgen. Wieke ging donderdags naar hem toe en dan had hij een gemakkelijke dag.

Het huis was te groot en na diverse teleurstellingen kwam er een bejaardenwoning vrij aan de Wyckelerweg. De woning werd opgeknapt en Henk stak het geheel in het nieuw. Menige verjaardag werd daar met broers en zusters of in het pannenkoekhuis gevierd. Henk heeft daar met uitzicht 'op de Mar' altijd met genoegens gewoond.

Na gezondheidsklachten verhuisde hij naar het Plantein huisje nr. 49 te Balk. Hij is daar geweldig verzorgd en was in het begin heel actief.

Op vrijdag 21 november overleed hij op de leeftijd van 75 jaar. Na het afscheid nemen van het aardse bestaan is Henk nu echt Thuis. Op 26 november is hij ter ruste gelegd in het graf van zijn ouders in Wyckel. Als familie kunnen we terugzien op een troostrijke dienst in de Vaste Burchtkerk te Wyckel.

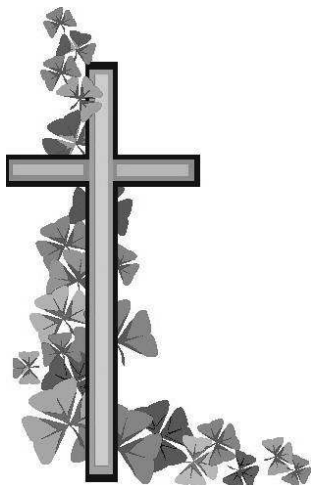
Wij bedanken de kerk voor de attenties die Henk mocht ontvangen, de organist Jacob Tijsseling en Cor Schotanus voor de goede begeleiding.

Henk en Wieke van der Kamp-Spoelstra, Sneek.

IN MEMORIAM 2014

Het afgelopen jaar waren er in onze gemeenschap en buiten onze stadsgrenzen ook mensen die met, pijn, verdriet en afscheid moesten nemen van hun dierbare geliefden. Sleattemers en oud-Sleattemers die een bijzonder plaats innamen in onze kleine gemeenschap. Wij willen hen hierbij nogmaals bij name herdenken.

Overleden 'yn 'e stêd':

28 december 2013, Bert van Koetsveld, 51 jaar

08 juli, Janna Kroes-van Keimpema, 80 jaar

25 augustus, Wim ten Heuvel, 93 jaar

08 november, Bernard Leo Melchers, 52 jaar

Overleden 'om utens':

10 mei, Nieske Akkerman-Koornstra, Balk, 89 jaar

22 augustus, Agnes Margaretha Galama-Konst, Balk, 93 jaar

28 augustus, Albertje Haarsma-van Dijk, Balk, 92 jaar

21 november, Henk Spoelstra, Balk, 75 jaar

GEBOREN IN SLOTEN

Naast de verdrietige verliezen die te betreuren waren, werd er gelukkig ook weer nieuw leven geboren het afgelopen jaar. Het afgelopen jaar zijn er in Sloten drie kinderen geboren. Op de pagina hiernaast zijn twee van de 'nije lytse Sleattemers' in volle glorie te bewonderen. Alle ouders nogmaals van harte gefeliciteerd met de gezinsuitbreiding.

06 februari, Inez Grace Henriët Nooteboom, Wyckelerweg 187

07 november, Jandrick Willem Jan de Bruijn, Baanweg 96

29 november, Sven Alberda, Wyckelerweg 168b

Jandrick de Bruijn

Sven Alberda

DE JEUGDFOTO

Deze keer het 'yn petear mei' Pieter Risselada, woonachtig aan de Schoolstraat 167b.

De namme fan dit lytse bakkersfeintsje betsjut 'rots', zo stond te lezen in de cryptische omschrijving in ons vorige nummer. Het eerste duidde op zijn opgroeien in de bakkerij van zijn ouders aan de Dubbelstraat. En 'Pieter' is afgeleid van Petrus (de eerste dienaar van Jezus, die daar later letterlijk en figuurlijk zijn kerk op bouwde) wat in de Bijbel als betekenis 'rots' heeft meegekregen. Jeruzalem was de stad van deze ***Bibelske foargonger*** en volgens Pieter, die deze stad ooit bezocht, ***'de moaiste op ierde.'*** ***'Pikke'*** duidde op zijn kwaliteiten van heel goed kunnen gooien, vroeger met sneeuwballen en tegenwoordig bij de plaatselijke 'pikschietsclub'. Zeer waarschijnlijk heeft hij daar zijn bijnaam aan te danken. Over zijn levensmotto kunt u verderop genoeg lezen.

De fles Stadsomroeperwijn gaat deze keer naar Otto de Vries van de Voorstreek. Namens de redactie van harte gefeliciteerd.

Uiteraard rekenen we weer op vele goede inzendingen bij de volgende jeugdfoto waarvan de cryptische omschrijving luidt als volgt:

Hij groeide op, op een boerderij binnen de stadswallen en was tot voor kort altijd werkzaam op de veevoederfabriek.

Zijn achternaam heeft hij gemeen met een vaderlandse zeeheld en verwijst ook naar vroegere weldoeners in de stad.

Op de Haverkamp en in de gevel van pension 'Stedswâl' zijn nog gevelstenen te vinden die aan deze familie van scheepsbouwers herinneren.

Als u denkt te weten wie dit 'lytse jonkje' rechts op de foto is, kunt u de oplossing sturen naar info@destadsomroeper.nl of naar Redactie Stadsomroeper, Dubbelstraat 129, 8556 XE Sloten.

YN PETEAR MEI PIETER RISSELADA

Als hij in de ijs tijd had geleefd, was hij ongetwijfeld een verhalenverteller geweest. Van elke periode weet hij op boeiende wijze te vertellen over gebeurtenissen in zijn leven. In eerste instantie was er enige schroom om in de Stadsomroeper alles wat hij beleefd heeft openbaar te maken. Hij noemt zichzelf wel de Pietje Bell van Sleat.

Pieter:

'Mijn vader was Geale Risselada (zijn voornaam stond verkeerd in het geboorteregister. Het moest zijn Gaele) hij is inmiddels overleden en mijn moeder is Douwtje Spoelstra, zij woont in Doniahem in St. Nicolaasga. Mijn moeder is de derde in een gezin van acht kinderen.

Wij waren thuis met vier kinderen. Mijn tweelingzus Jantsje, Herre, mijn broer en mijn oudste zus Aaltje. Het was een gereformeerd gezin. Als je jong bent, ben je zelf nog niet zo gelovig maar je wordt er wel mee opgezadeld.

Op de lagere school was juffrouw Vos, een schat van een mens overigens, maar wel van de oude stempel. Als je niet luisterde kreeg je met de aanwijfsstok voor je kont. Dat viel nog wel mee. Later in de derde en vierde klas kreeg je meester Folkertsma en die had benen zolang als deze tafel. Hij had sterke spieren, want hij voetbalde ook in het eerste elftal en had zwart gelakte schoenen. Hij kon daar goed mee schoppen, nou dat wil je niet weten, zo hard. Op het laatst had ik dan een sjaal in de broek, dan deed het niet zo zeer.' Lachend: Je bedacht creatieve oplossingen om die pijn wat te verzachten en ja, ik was wel een belhamel en trok me niet zo heel veel van dingen aan. Op de christelijke school had je veel strijd, omdat er veel dingen die je deed niet mochten. Bij meester Folkerstma, moest je op elke maandag versjes (= Bijbeltekst of psalm, red.) opzeggen. Vers 28, of een versje van Johannes de Heer. Mijn zussen begonnen 's ochtends om half acht met mij zo'n versje aan te leren en dan moest je elke maandag naar zo'n dertig versjes luisteren. Dat was voor mij echt een grote hel.' Verontwaardigd is Pieter nog steeds over dit voor hem aangedane leed. 'Als je het dan ook niet goed deed, sloeg meester Folkertsma met een liniaaltje.'

Lachend daarna wel: Ach ja, het was een leuke tijd. Destijds speelde ik veel met Thijs en Tjalling Albada. Toen die rond mijn elfde jaar verhuisden, ben ik wel een jaar ziek geweest. Thijs en Tjalling waren nergens bang voor. Ik trouwens ook niet. Waar een ander soms zei: Dit doen wij niet, daar gingen wij door. Kampioen in gooien was ik ook. Met sneeuwballen bijvoorbeeld kon ik heel zuiver gooien.

Zo stond ik eens voor de A&O winkel aan de Voorstreek (waar nu de familie Mur woont, red.) en zag aan de overkant iemand lopen. Toen bedacht ik: 'Die krijgt een sneeuwbal voor zijn kop. Vervolgens deed ik een schot en dat ding ketst af op de boom, op de roede van een raam. Gevolg: roede stuk, raam stuk bij Hette de Kroon. "De hoogste

instantie" spreekt Pieter nu zeer deftig uit. 'Ja, die was toen niet blij, maar goed gooien kon ik wel.

Sloten was een paradijs om in te spelen. Niemand had een deur op slot en als ze weer eens achter mij aanzaten, rende ik soms gewoon door een huis van iemand heen. Voor erin en achter er weer uit. Dat kon allemaal. Ze zeiden er wel eens wat van maar dan was ik allang weer vertrokken. Mijn ouders werkten hard en waren altijd bezig in de bakkerij. Als jongentje leefde ik veel op straat, zoals Pietje Bell. Daar zochten we ons vertier. Wij hadden veel spelletjes zoals tollen, knikkeren, katapult schieten, pikschieten en polsstok springen. In Sloten stonden destijds veel huizen leeg, die waren bijna onbewoonbaar verklaard en daar speelden wij in. We hadden van bijna alle huizen sleutels of traptten een deur in.

Vroeger moest ik een keer op vakantie naar Dokkum naar een oom. Nou, daar kregen ze me niet heen en ik ben dus niet gegaan. Alle leeftijdsgenoten waren je vriendjes en je maten en daar speelde je dus mee.

Belletje trekken was ook een geliefd spelletje. Vooral die elektrische bellen voor zelfstandigen, (de kleine winkelbedrijven, red.) die hen alarmeerden als er een klant was. We zetten dan die deuren open, waardoor die bel bleef rinkelen of kleefden er Hagendoorns tegenaan waardoor die bellen maar bleven jammeren. Dan zagen die mensen dat en kregen ze die doorns er niet uit. Ze trokken dan het stopcontact uit de meterkast en dan moest de elektricien er weer bij komen omdat de bel bleef door rinkelen.' Opnieuw weer lachend: 'Dat soort dingen deed je dan.

Vroeger was er hier een schoenmaker Bouwsma (aan de Dubbelstraat waar nu de familie Willem van der Goot woont, red.), zijn zoon heette Sicco en die was heel snel maar niet sterk. Hij was wel zes jaar ouder en dus sterker dan wij. Die mensen zouden nog geen vlieg kwaad

doen. 's Avonds liepen we dan voor hun huis langs en dan met opzet in de kamer kijkend. Zij hadden 's avonds altijd van die felle lampen aan. We bleven dan in de kamer kijken, in de hoop dat hij achter ons aankwam, daar was het ons om te doen. Ze kregen ons nooit te pakken. Zij moesten eerst nog door de winkel en dan waren wij al gevlogen. Dan zaten we achter de muurtjes bij de openbare school. Hij kon ons nooit vinden. Daar beleefden wij toen veel lol aan. Dit soort dingen deed je meestal 's winters.'

Hoe was de sfeer thuis?

Pieter: 'Die was goed. Thuis spraken wij niet zoveel over school of anderen. Mijn vader vertelde veel mopjes die hij onderweg hoorde. Toen mijn zus ging werken, kwam ze met leuke moppen thuis en dan lag je in een deuk. Wij hadden thuis weinig tot geen speelgoed maar we hadden wel iets van Meccano met boutjes en moertjes. Meestal speelde je toen buiten.

Al heel jong moest ik in de bakkerij meewerken. Overall aan en dan was het soms wel 45 graden en dan dúmkes op de plaat zetten of nog erger, gevulde koeken.' Met gebaren maakt Pieter duidelijk hoe het er destijds aan toe ging. 'Nee, daar vond ik niets aan, om in de bakkerij te werken. Toen was ik een jaar of zeven, acht. Mijn broer was acht jaar ouder dan ik maar die had bronchitis en kon niet in de bakkerij staan. Met de handen was ik handig, hè.

's Morgens om half vijf werd ik geroepen met een stok tegen het plafond. Dan moest ik deeg afwegen en blikken met olie invetten en brood in de rijs oven zetten. Je had toen knipbrood en met een oude schaar maakte mijn vader knipbrood. Ze werden heel voorzichtig in de over gezet. Soms draaiden we ze nog en haalden we de broden eruit en dan moest ik ze op de plank zetten. Die broden moesten allemaal scheef staan. Om acht uur moesten ze wel koud zijn voor de verkoop. Een warm brood kun je niet snijden. Soms zetten we de broden buiten neer, om ze sneller af te laten koelen. Maar daar stak de Keuringsdienst van Waren later een stokje voor want er kon wel eens een vogel over de broden vliegen en dat mocht dus niet meer. De tijden zijn niet te vergelijken, natuurlijk verwijt ik mijn ouders niets, ze maakten dankbaar gebruik van mijn snelle vingers en dat ik wel gevoel voor het bakkersvak had. Heel veel ouders menen het beste met hun kinderen voor te hebben.

De eerste keer dat wij naar Elburg op vakantie gingen, mochten we met de caravan van een oom. Een vouwwagen. Die brandde toen helemaal af. Op vrijdagmiddag ernaar toe en vrijdagavond weer terug. Het kousje van de lamp was te heet en kwam tegen de tent aan. Je had toen geen brandblusapparatuur, alles stond in de fik, bedden, kleren. Alles afgebrand, ik vergeet het nooit meer.'

De middelbare schoolcarrière, hoe was die?

Pieter: Je wilt het vast niet geloven, maar mijn eerste keuze was bakker, maar er was alleen een bakkerschool in Leeuwarden. Dan was je met het openbaar vervoer een hele tijd onderweg. Op Spannenburg overstappen en in Sneek op de trein wachten. Wat een gedoe en een maat van mij, Louw Veenstra, ging naar Lemmer naar de Timmerschool. Samen met zijn broertje Rients werd dat mijn maat. Toen ging ik elke dag op de fiets naar Lemmer.' Zuchtend: 'Vroeger had ik een broertje dood aan fietsen. Tja, dat komt eigenlijk door mijn vader. Hij ging dan venten met de auto en dan moest ik daar achter aan fietsen. In de nieuwe buurt (Spanjaardsdijk en Mulierstraat, red.) dronk hij dan koffie bij Gerrit de Jong. Dan stond ik wel twintig minuten te wachten met mijn fiets.' Nog steeds verongelijkt roffelt hij op tafel 'Hij zat lekker droog en ik stond daar maar in het rot weer te wachten. Als hij bijvoorbeeld een pakje roggebrood te kort kwam, moest ik snel naar de winkel fietsen om dat weer op te halen.' Met een enigszins zware stem doet Pieter zijn vader na: 'Nee die jongen haalt het wel even op, die kan wel fietsen.' Om daarna met verongelijkte stem verder te gaan: 'Ik kreeg zo de pest aan fietsen. Als hij alle bestellingen had opgeschreven en mij na het eten alle bestellingen had laten afleveren, was het geen enkel probleem geweest, dan had ik in één keer alles af kunnen handelen. Maar ik moest steeds heen en weer op de fiets om alle bestellingen op te halen. Ik had toch tijd genoeg volgens mijn vader. Toen was je ondergeschikt en had het maar te doen. Destijds had ik ook nog niet zo'n grote mond, om het anders te willen organiseren.' Dan opnieuw weer lachend: 'Later moest ik fietsen naar de Technische School en Louw kon heel goed 'kopfietsen' want dat was een sterke boerenjongen. Van Wijckel naar Sloten kon ik ook goed 'kopfietsen' want dan zat je altijd in de luwte van de bosjes van een boerderij. In de herfst lieten wij ons trekken door de bietenkopwagens. (Boeren die voer vervoerden voor de koeien, red.) We hielden altijd rekening met die rotwind. De Technische School is de mooiste tijd van mijn leven geweest. De leraren waren leuk, met de

jongens onder elkaar was het leuk. Zo langzamerhand werd ik me bewust van het feit dat je *'je ding niet alleen voor het plassen had.'* Smakelijk lachend: 'Met leeftijdsgenootjes lazen we seksboekjes en wisselden die uit. Prachtig natuurlijk al die vrouwen met grote borsten en grote bossen haar.'

'Wij vonden het prachtig om onder de school door te kruipen. Dan zaten we soms twee uren in de luiken onder de school. Die leraren misten ons toch niet.' Zijn stem wordt lager alsof hij een spannend verhaal vertelt. 'We vonden dat *heel spannend* om in die luiken onder de school te zitten. De eerste week op de Technische School vergeet ik nooit weer. In de korte broek voor het eerst naar school. Dat kon eigenlijk niet meer want dan was je nog een kleine jongen. In feite was ik dat ook nog, ik speelde veel en zwom ook altijd nog. Ze lachten mij allemaal uit met mijn korte broek, ik gaf ze wel een grote mond terug, maar dat moest ik bij derde klassers niet proberen. Die gooiden mij dan het kanaal (de Rien, red.) in. Daar ben ik wel een aantal keren ingegooid, vanwege mijn grote mond. Ach, ja het droogde dan wel weer op en dan begon het weer van voren af aan.' Lachend: 'We vochten bijna nooit maar haalden met elkaar geintjes uit zoals – en dat vergeet ik nooit meer – als je je aan het omkleden was voor de sport je onderbroek uit te trekken. Dan kreeg je een rode kleur, vooral als de huishoudschool uit kwam.' En weer begint Pieter smakelijk te lachen.

Had je ook vriendinnetjes?

Pieter: 'Mijn eerste vriendinnetje was Geke de Jong op de lagere school. Daar heb ik de eerste *tút* van gehad. Zo'n vrouwenversierder was ik niet maar ik droomde er wel van. Een jaar of zestien was ik toen ik voor het eerst verkering kreeg. Ik was wel heel serieus. Zo nu en dan eens *túten*, verder kwam het niet. Wel eens een rolletje rang in de broek maar meer ook niet. Maar de eerste was Petra Schaamlip. Haar echte achternaam kende ik niet. Enigszins verontschuldigend; 'Zo noemden wij haar. Ze woonde in Sneek.

Destijds gingen we veel in Sneek stappen. Ik had DE brommer van mijn broer gekocht een DKW.' Pieter spreekt het heel deftig uit. 'Een brommer met geforceerde koeling. Die brommers liepen niet vast. Dat was voor die tijd een hele goede maar ook dure brommer. Ik heb wat aanpassingen aangebracht met op laatst een klein gaatje in de uitlaat. Een fantastische brommer!

Johannes Haga had een kick starter, dat was nog stoerder. Maar Johannes was a-technisch en ik wilde die brommer wel hebben. Zo vertelde ik hem dat je eigenlijk met die brommer helemaal niets meer kon maar dat ik hem wel wilde kopen voor 25 gulden voor het gebruik van onderdelen. Hij heeft hem toen aan mij verkocht. Daarna heb ik er een paar nieuwe bougies ingezet en had dus voor 25 gulden een hele nieuwe brommer. Op een gegeven moment had ik dus twee DKW's' zo

vertelt Pieter vol trots over deze overname. 'Met Louw Veenstra, Jurjen Breimer en Herre Bakker, gingen we dan stappen. Eerst in Sloten een paar biertjes drinken en daarna naar de Scotch Inn te Sneek. We dansten op de hits als Radar Love van Golden Earring en Angie van the Rolling Stones. Een prachtige tijd was het met elkaar. Hele avonden dansten we. Zweten, zweten, helemaal nat van het zweet. In die tijd heb ik geleerd om bier te drinken, maar ook berenburg. Je had vanuit Sloten eerst een half uur op de brommer gezeten en dan was het heel koud en dan dronken we eerst berenburg. Dat hielp goed tegen de kou. Daarna bestelde ik bier, want van berenburg werd je te snel dronken. Wij hadden alle drie een kaart voor consumpties. Toen verdiende ik vijftienveertig gulden in de week en dan kocht voor vijftwintig gulden een kaart en liet die helemaal vol schrijven, dan bestelde ik voor vijftwintig gulden bier en dan stond de hele bar in één keer vol met bier. Dan was het de bedoeling om dat zo snel mogelijk op te drinken. Dan was je zo goed als dronken en kreeg je lef en begon je met de meisjes te dansen. Maar ja als ik mijn kaart vol had, was ik afhankelijk van andere jongens om een biertje te krijgen. Tjerk van der Sloot ging ook wel eens mee, die was heel zuinig en kon zijn eigen water wel drinken. Maar ja, toe hij verkerking kreeg, kon hij meteen wel een huis kopen en wij niet.' Maar we hebben wel geleefd en veel plezier gehad.'

Voetbalcarrière van Pieter (3e rechts achterste rij) bij VV Sleat

Werk, hoe ging dat?

Pieter: 'Bij Tinga Bouwbedrijf in Lemmer. Een leuk klein bedrijf met ongeveer zestien a zeventien man. Daar heb ik zo'n zes jaar gewerkt. Eén van de eerste bouwbedrijven met een winstuitkering en daarna kwam de Militaire Dienst. Een fantastische tijd met leuke kameraden. Je zat de hele dag met elkaar opgesloten. Ik was IJP chauffeur van een pantservoertuig in Zuidlaren Mijn functie werd opgeheven omdat die voertuigen verouderd waren, ze gingen eruit. Eigenlijk was ik korporaal, maar dat ben ik nooit geweest. Dan was je vijf jaar extra oproepbaar en dat wilde ik voorkomen. Dus ik moest een paar streken uithalen en dat heb ik ook gedaan. Joyriding deed ik, tikkertje spelen met Dafjes. We startten ze dan op met een omgebogen spijker. Eerst rustig rijden, maar later knalden wij ook op elkaar, bumpers los, met piepende banden door de bochten heen. Vaak op zondagavond. Anders moest ik maandagochtend vroeg, bij Annie vandaan en dan ging ik al zondagmiddag weg. Ze hebben mij nooit betrappt, maar ze hadden mij wel op de korrel. De officier van Dienst heeft mijn bijna eens betrappt maar ik ben net op tijd gestopt. Ze hadden geen bewijs, maar als ze mij hadden ondervraagd, had ik meteen ja gezegd. Prachtig.

Goed gooien kon ik zoals ik eerder al vertelde, toen overigens ook. Wij kregen Kingcorn, witbrood, Dat was altijd vers brood. Het was bijna niet aan te slepen, zoveel brood aten wij. Ik maakte er dan kanonskogels van. Korsten eraf, pakje jam erin en wat boter erdoor. Dat waren mijn handgranaten. Toen gooide ik eens iemand in het oog. Het leek wel een oorlogsslachtoffer, onder de jam. Maar hij had wel een beschadigd oog. Hij had mij ook al eens te pakken gehad en ik dacht ik krijg je nog wel eens terug. Ik deed net of had ik niet gegooid en zat met mijn maten te praten, maar ondertussen hield ik wel met een scheef oog de hele situatie in de gaten. Hij had wel een beschadigd oog, maar ja dat krijg je in oorlogssituaties ook wel. Later ben ik betrappt toen ik met Maggiflesjes aan het gooien was in de filmzaal, toen moest ik naar de overste. De Maggi zat overal en nergens. Dat werd door de brandpiket wel weer schoongemaakt. Door dit soort incidenten ben ik geen korporaal geworden en hoefde ik niet langer in dienst. Wat ook zo mooi was, - Pieter tekent de situatie uit op de tafel- . Hoe hij een heel peloton in verwarring wist te brengen, door een stuiver in een andere groep te gooien. 'Dat vond ik mooi, dat waren mijn grapjes. Ik had ook brandpiket. Toen kwamen jolly puddinkjes uit. Als je brandpiket had, mocht je als eerste eten. Dol was ik op die

puddinkjes. Dan verstopte ik een hele doos onder mijn trui en jas die ik dan mee naar de slaapzaal smokkelde, zodat we 's avonds lekker jolly puddinkjes konden eten. Lachend: 'Maar niet meer eten hoor. Als je piket dienst had, mocht je ook eerder eten. Ik was dol op koeienvlees, ik at mij er helemaal vol aan. Daar zat als enige geen stoomsmaak aan. Als ik helemaal geen zin meer in kazerne eten had, of te laat was dan ging ik naar Ome Jan. Dit was schuin tegenover de kazerne waar je een biertje kon drinken en een uitsmijter kon eten. Anderhalf jaar ben ik in dienst geweest en heb me enorm verveeld.'

Na Tinga kon ik in Holland meer gaan verdienen en dat was een prachtige ervaring. Friezen staan daar bekend om het harde werken. Dat was ook mijn eerste ervaring, toen ik door een opzichter aangespoord werd, om niet zo hard te werken. Dan gingen we maar frisbeeën, om de tijd door te komen. Zo'n klus duurde dan een paar maanden en we stapten regelmatig over naar een andere baas, waar je meer kon verdienen. Daar onderhandelde je dan mee om meer te verdienen. Zo ben ik ook bij de Jong in Hoorn terecht gekomen. Een groot bouwbedrijf, een echt familiebedrijf. Die had destijds al twee telescoopkranen en allerhande trekkers en kranen. Een heel vooruitstrevend bedrijf, met

projecten van vierentachtig miljoen gulden. We bouwden hele wijken, met bankgebouwen, supermarkten, scholen, cafetaria etc. Maar het bedrijf raakte failliet terwijl het project nog niet afgerond was. We hebben dit project wel afgemaakt, want ja, je kunt een wijk niet half afleveren. Toen zijn er velen ontslagen, maar wij mochten het afmaken. Het was een gouden tijd voor ons Wij zaten soms hele dagen te klaverjassen. Daarna in de viaductenbouw, het viaduct op de A6 bij Almere heb ik mede aangelegd. Daarna negentig dagen bij Van der Werf

gewerkt maar door de recessie ging dat bedrijf ook failliet en toen heb ik een half jaar in de WW gezeten. En daarna in de WWV toen Bertus (Dijkstra, red.) bij mij langs kwam en vroeg of ik bij hem wilde werken. Weliswaar wel voor 200 gulden minder, maar ik ben wel aan het werk gegaan want ik kon ook nog niet stilzitten. Bij Bertus een mooie tijd gehad.'

Annie

'Die heb ik leren kennen in Sneek, ze was bevriend met Geartsje (Breimer, red.) en zo heb ik haar leren kennen. Achttien was ik en had net mijn rijbewijs. Het klikte meteen tussen ons, ik kon zo leuk met haar praten. Zondags gingen we altijd naar Grou, naar discotheek de Treemter. Louw en ik reden om de week naar Grou. Toen had ik slaapstoelen in de auto en dat was handig als je een vriendinnetje had. Ze belde mij op enig moment op, of ik haar wel wilde ophalen. Ze stond langs de weg en nadat ze was ingestapt, legde ze haar hand op mijn been en toen hadden we verkering.' Lachend: Ja, zo is het gegaan, In de kroeg even *túten* en toen was het aan. Annie was zestien en ik dus achttien. Zij woonde toen al op kamers, boven een dure dameszaak in Sneek en ik werkte destijds in Grou en ik heb haar gevraagd, of ik bij haar kon intrekken. Ze keek me wel wat vreemd aan maar toen ben ik bij haar ingetrokken. Toen was ik negentien. Thuisgekomen, groette ik mijn ouders en vroeg naar een tas. Mijn moeder vroeg: 'Wat wil je met een tas?' Mijn vader zei: 'Je zult helemaal niets,' maar ik ging naar boven, deed kleren in de tas en voetbalschoenen erin en zo ging ik naar Annie. Mijn vader waarschuwde mij nog: 'Do silst noch meimeitsje hoe djoer it libben is!' Ik zei toen: Jullie zijn erachter gekomen en nu zal ik daar wel achter komen. Ik verdiende goed en de kamer was niet duur, dus het ging goed. Maar ja, we kochten niet alles nieuw. In een beddenzaak in Grou, tikte ik een matras op de kop. Er zat een winkelhaak in, maar dat kon mij niet schelen. In het begin lagen we alleen op de matras, maar Annie wilde na een jaar wel een bed hebben, dat heb ik toen zelf gemaakt. We hebben toen een jaar of vier in Sneek gewoond en toen kregen we een woning in de Mulierstraat. We dachten dat we dezelfde woning als Jurjen en Geartsje zouden krijgen en daarop hadden we de meubels ook gekocht. Echter, wij kregen een veel kleiner huis en daar paste de aangekochte kast helemaal niet in, dat waren maar keutelwoninkjes. Toen we erin kwamen was het huis paars en we kregen van de woningstichting één emmer saus. Meer kreeg ik niet. We hebben daar een prachtige tijd gehad.

Onze trouwerij was ook zo wat. Drie ploegen maten zijn door het huis gegaan. Alle meubels van beneden stond boven, het bed was beneden. Vijftig kilo kippenvoer lag door het hele huis heen verspreid. De trap stond vol met plastic bekertjes vol water, theezakjes en tampons erin. Ze hadden ook een glasplaat boven op de schoorsteen gezet. We

kwamen thuis en Annie moest huilen, omdat het een grote chaos was. Ik vond het prachtig en ach ja, met ons tweeën even aanpakken.' Dan weer hartelijk lachend: 'Toen we later verhuisden, vonden we overal nog kippenvoer.

We hebben drie dochters gekregen. Femmy (1981) Douwtje (1983) en Hendrika (1985). Het was een leuke buurt met Menno en Lidy Knot, Johannes en Hilly Mous, Hartman en Wia Feenstra, Rikus Reekers, Mevrouw Oenema, Lou Bos en Pieter Poortema.

Johannes Mous hield er koeien en geiten. En iedereen hield kippen. Ja, die moesten in een kippenhok. Johannes had over een openbare veiling in de krant gelezen in Heerenveen. Daar komt hij een stapel golfplaten tegen, tanden bloot, die zijn van mij zei hij. Hij op zoek naar een verkoper, die was nergens te vinden. Meer dan een half uur aan het zoeken geweest. Geen verkoper, dus zei Johannes: 'Dan neem ik ze zo mee.' De stoelen gingen plat en Johannes schoof ze zo achterin. 's Avonds zegt Johannes: 'Ik heb nog wat platen over, wil jij er ook een paar mee?' 'We reden naar huis, het was sinterklaasdag, plaatjes uitladen en een bakje koffie drinken. Het zat Johannes waarschijnlijk toch niet lekker en hij schoof de platen later onder de auto in de garage van Menno. Ik zit thuis te wachten en we zouden Sinterklaas vieren toen er in één keer allemaal zwaailichten voor mijn deur stopten. Wat zouden

die hier moeten? Je prakkiseert eerst niet over die plaatjes. De politie kwam aan de deur vragen of ik in Heerenveen was geweest? Er was gereedschap gestolen. Ik zei: 'Je mag alles wel nakijken maar zult niets vinden. Toch moest ik mee naar Balk naar het bureau en werd ondervraagd. En maar

praten. Van die plaatjes was geen aangifte gedaan, maar wel van het gereedschap dat gestolen was. Dus ik moest de cel in en er een nacht slapen. Tja, en dan zit je in de cel en dan denk je; die rottige Johannes ontloopt zijn straf, want het was mijn auto. Stom, stom. Om elf uur lieten ze mij los, maar ja ons sinterklaasfeest was verprutst. Een week later ging ik weer met Johannes naar Heerenveen. Er was opnieuw aangifte gedaan. Toen ben ik er eerlijk vooruit gekomen dat ik die plaatjes had meegenomen. Een boete van 500 gulden en de plaatjes betalen. Later stond het nog in de krant dat ik voorwaardelijk had gekregen. Een hele goede les en dure plaatjes.'

'We hebben vijf jaar in de Mulierstraat gewoond en zijn toen naar de stad naar de Heerenwal, verhuisd. Het huis was een bouwval, we hebben het helemaal opgeknapt, timmeren, schilderen, schuren alles. Een mooie tijd, met mindere kanten. Ik zat bij de schutterij, op voetbal, de brandweer, feestcommissie er was altijd wel wat. 's Avonds was ik ook altijd aan het werk. Van ons vakantiegeld kocht ik materiaal, dan kon ik weer een winter aan het timmeren. Alle slaapkamers zijn boven zelf gemaakt. Het moest allemaal low budget. Timmerhout haalde ik allemaal tweedehands bij de sloop vandaan. Bij Bertus in de schuur kon ik ook veel doen en ik kon van hem het elektrisch gereedschap gebruiken. Dat was prachtig.

Wat ik het eerste jaar in de stad miste, was het uitzicht. Daarom heb ik eerst de tuin aangelegd, zodat ik bij thuiskomst meteen kon genieten van de bloemen en vlinders. Als ik van het werk thuis kwam, eerst een bakje (koffie) in de tuin en dan was ik er weer. Tuinieren was een hobby van mij, die deelde ik met Tjibbe Hoekstra. De verbouwing heeft al met al wel tien jaar geduurd. Tussendoor was ik ook nog bij anderen aan het werk.

Op vakantie met de boot?

'Dat was een ramp. We kregen een boot van de vriend van Annie's tante en die man was ook nog zo precies op zijn boot. Wij waren nog nooit met een boot op vakantie geweest. Het was bouwvak, dus druk en ik moest varen. We pakten alles in de boot en vetrokken. Even later toen we bij het Brandemeer kwamen liet ik alles eens door mij heen gaan. De kinderen waren binnen aan het spelen en chips eten. Toen vroeg ik Annie: 'Heb jij de deur op slot gedaan?' 'Nee, dat zou jij toch doen', zei Annie. 'Nee, dat zou jij toch doen', zei ik. Nou toen hadden we probleem en moesten dus weer terug. Daar begon het al mee. Alles stond nog open, de voordeur en de achterdeur. Toen alsnog alles afgesloten en vertrekken maar weer. Klaar.

Door de brug bij Follega, voeren wij naar Echternerbrug. We hadden twee katten mee en een kattenbak en daar deden de beestjes het keurig op, dat moet gezegd worden.

Op een gegeven moment had Douwtje de kat op de bestuurdersstoel gezet en was nu het geval? Die stoel wilde ook draaien. Ze draaide die kat een paar rond en zei tegen mij: 'Moat heit efkes sjen.' Ik keek ernaar en zei: 'Ja, leuk en zie ondertussen de boot recht op de wal aanvaren. Die kon ik nog net op tijd van de wal krijgen. Daarna wachten voor de brug. Ik had nog nooit gevaren en wist dus niet hoe je moest wachten voor een brug. Stukje naar voren, stukje naar achteren, dan kom je wel stil te liggen, maar dan krijg je een beetje zijwind en ik had geen boegschroef. Het zweet op mijn voorhoofd en net op tijd ging de brug weer op. Als we de brug voorbij zijn, leg ik aan bij het eerste plekje wat

we zien', dacht ik 'dan is het mij wel best. Even voorbij Echternerbrug was een bosje en daarbij stond een huis waar de wal van de provincie was en daar mocht ik aanleggen. Zo gezegd, zo gedaan. Spit in de grond, touwen eraan. Katten eruit. Prachtig lagen we daar een poosje te genieten. Even later stapten we weer aan boord en dachten even niet aan de katten, dus 'ploep' de kat viel in het water. Verderop lag nog een Duitser aan wal en die haalde de kat uit het water. Maar ja die kat krabde de man en zijn horloge viel in het water door onze kat. Gelukkig de kat was gered. Verder legde daar niemand aan 's avonds en later kwamen wij er achter, waarom. Je wilt niet weten hoeveel muggen daar rondvlogen. Alles moest dicht en nog waren er muggen in de boot. De hele nacht het geluid van de muggen, iiiiiiiiiiiii.....,'zo doet Pieter de muggen na. 'Gek werd ik ervan. De volgende dag gingen we varen op De Linde. Prachtig! Daarna de Kuinre op en door de sluis. Deze was nieuw en wij waren de vierhonderdste gast die door de sluis heen kwam en daardoor kregen wij een bos bloemen. Heel mooi natuurlijk....

Later lagen we met nog twee schepen in de sluis en ik zoals ik al zei, er was geen boegschroef, dus hoe kwam je aan de kant op de terugweg?? Maar alles ging goed en we voeren richting Steenwijk. Nergens een plekje waar wij konden aanmeren. Wel allemaal van die grote vrachtschepen die aan het laden en lossen waren. Ons schip wilde niet zo goed achteruit varen, vooruit wel maar achteruit ging moeilijk, misschien deed ik het ook niet goed. Toen moest ik daar draaien. Een hel natuurlijk, het zweet voor de kop. Maar ja uiteindelijk is het gelukt. Onderweg had ik ergens een dwarssloot gezien en stelde voor om daar te gaan liggen. Maar we moesten eerst nog onder een brug door. Die was van één uur tot half twee gesloten, dat konden we net halen. Net niet dus. Alle andere boten legden aan en weer geen plekje voor ons natuurlijk.

Douwtje was in die tijd helemaal gek van paarden en pony's. Links van mij was allemaal riet en verderop liep een pony dus wij gingen daar voorzichtig aanleggen. Douwtje vroeg: '*Heit, mei ik dy pony wol in pear súkerklûntjes jaan?*' En ik sei: '*Ja wol faam.*' Toen dronk ik nog suiker in de koffie. Ze had de pony inmiddels al twee handen vol klontjes gegeven. Ik zei nog tegen haar: 'Nu stoppen want ik wil ook nog wat in de koffie kunnen doen. Toen gingen we even binnen zitten totdat we luid gekraak hoorden. Wat gebeurde er nu weer? Buiten gekomen zag ik dat dat paard een stuk van het kozijn in zijn bek had. Hoe moest ik dat allemaal weer goed voor elkaar krijgen, vroeg ik me af. Dat zien we later ook wel weer, dacht ik toen nog optimistisch. We voeren onder de brug door, door het kanaal toen één van de dochters die kat weer op de stoel had gezet en er weer mee aan het draaien ging. Die kat werd natuurlijk hartstikke dronken. Dus lachen om die kat en toen was het plotseling 'bam'. We botsten tegen de wal aan. Een grote kras was het gevolg. We waren wat laat met eten die dag en alle eten lag door de boot verspreid.

Gelukkig stond de juspan nog recht. Inmiddels was het woensdag en ik zei tegen Annie: 'We varen naar het Sneekermeer en brengen de boot terug. De schade zal ik verhelpen en ik geloof het wel met die boot en alle pech. Toen moesten wij weer door de sluis. Ik ging boten tellen en dacht, ze kunnen allemaal wel in de sluis. Wij kwamen aan varen en..... het licht stond op rood. Het waaide en ik kon maar niet aan wal komen door die harde wind. De brug ging open en wij moesten de sluis in en daar aanleggen. Annie stond met het touw in de handen maar sprong niet aan wal. Ze schreeuwde steeds: 'Pieter dit, Pieter dat.' En de mannen aan de kant riepen dat ook steeds. Daar werd ik natuurlijk zenuwachtig van. Gelukkig stond er een man op en die zei tegen Annie: 'Famke, jou mij dat toutsje mar efkes oer.' Maar ja, toen weer uit de sluis en Annie duwde de boot te weinig af en zo we knalden tegen de lampen op. Toen zijn we naar het Sneekermeer gevaren, daar heb ik de boot opgeknapt en ingeleverd. En nooit meer gevaren.

Pas jaren later weer met het skûstjesilen. Een mooie tijd met ook veel spanning. Toen hebben we veel meegemaakt. We begonnen in de C-klasse, een jaar later de B-klasse en daarna in de A. Pijler was ik aan boord. Jentsje Schraa, de schipper. Hartman Feenstra, Marco Haga, Kleine en grote Klaas Johan Brunning hoorden ook bij de bemanning. Wat een feesten en wat een plezier hadden we met elkaar.

Ach ja, en dan gaan de dingen zoals ze gaan..... Ik stopte met werken bij Bertus, Annie en ik groeiden uit elkaar. Later ging ik bij Kersbergen aan het werk en er kwam een mindere periode in "its my life". In totaal heb ik zes jaar gezeild op het skûtsje en toen ben ik weer gaan voetballen. Bij het derde elftal ben ik nog leider geweest. Daar ben ik nu mee gestopt, want ik wil straks met mijn *pakesizzers* naar het voetballen. Daar zijn nu nog wat te jong voor. Nu heb ik het ook goed, samen met een leuke vriendin, die soms wel wat beter in de huishouding mocht zijn, maar ja, overall is wel eens wat. Het bedrijf heeft mij ontslagen en ik voel mij nu weer vrij. Momenteel ben ik bij Henk Rutgers aan het werk en kan mijn ei weer kwijt. Wat de toekomst brengt, zien we wel.'

Hilde de Haan

POST FAN LÊZERS

Dit aardige ferhaaltsje krige de redaksje per mail tastjoerd en wolle we jimme as lêzers net ûnthâlde.

Achte redaksje,

Mei sipelsneon wiene wy yn Sleat en krigen in aardich petearke mei Boy van Dijk en syn frou Anna.

Boy frege my doe: "Witst do wol hoe oft ik oan de namme **Boy** kaam bin?"

No ik liet him witte dat ik dat perfoarst net wist en hearde hiel frjemd op doe hy witte liet dat ik him dy namme jûn ha. Hy lei mij doe ek út by hokker gelegenheid dat bard wie.

Eartiids die hy by **THOR** in tige drege oefening en dy slagge ek tige goed. Doe moat ik hiel entûsjast roppen ha "tûke boy." Dy útrop wie gewoan bedoeld as in komplimint.

Fansels wie ik tige bliid te hearren, dat er noch altyd wiis mei dizze namme is.

Lokkich is syn frou dat ek

Efterôf tink ik dat it kaam fan Johan Smit en dy't tige goed fuotbalje koe en wy

seine doe altyd "tûke Mukko". Soks heare jo dan nei mear as 65 jier. Wol aardich om efkes te fermelden.

Mei in hertlike groetnis, Ultsje Venema, Joure

INTOCHT SINTERKLAAS

Het is een koude dag op zaterdag 29 november. De kade staat vol mensen, de sinterklaasmuziek maakt het gezellig en de wieken van de molen zijn prachtig versierd.

Alle kinderen zijn goed ingepakt en hebben mooie pietenpakjes en sinterklaaskledij aangetrokken. De ouders trekken de mijters en de pietenmutjes recht op de kopjes zodat de kinderen er piekfijn uitzien.

Omstreeks 15.00 uur komt de stoomboot in zicht. De pieten bibberen op het dek maar zwaaien enthousiast naar alle kinderen. Dit jaar heeft de Sint heel veel pieten meegebracht.

Marco ontvangt de Sint hartelijk en de Sint spreekt zowaar een woordje Fries. De hoofdpiet doet een oproep aan de kinderen dat hij nog hulppieten zoekt. Sinterklaas en hoofdpiet worden een dagje ouder en kunnen wel wat hulp gebruiken.

Tevens roepen ze op om de verlanglijstje in de schoenen te stoppen. Want er missen nog drie lijstjes!

Daarna volgt de feestelijke parade onder begeleiding van het muziekkorps Euphonia uit Bakhuizen. De Sint en zijn pieten genieten van het prachtige stadje en de kinderen met ouders huppelen vrolijk achter het paard en wagen aan. Sint staat trots op de 'sjees' en zwaait ook hartelijk naar de

oudere bewoners van Sloten. Het feest wordt afgesloten in de Poarte. Sinterklaas staat de kinderen te woord, er wordt prachtig gezongen en de kinderen krijgen veel snoepgoed. Al met al een geslaagde dag!

St. Feestcommissie Sloten

WILLE YN 'T BOLWURK

SNEIN 28 DESIMBER

S. S. K. K.

Sletten Sleattemer Kampioenskip Kiskebiljert

Kiskebiljert is biljerte mei tûkelteammen.

Mei de wite bal besykje jo de reade bal te reitsjen.

De pine net wurdich soene jo sizze. Lykwols, de tafel is besiedde mei obstakels sa as sjampanje koarken mei dobbelstienen, in houtfykwurk dat hiel yn 'e fierte op 'e Lemster poarte lyket, it saneamde 'kiske', mar gjin noed, soks hat neat mei de dea te krijen, en in miniatuur helikopterdelsetfjild. Mar dat sjogge jo letter wol.

ûnderfining mei it eabele biljertspul is net nedich mar sa út en troch wol noflik.

PROGRAMMA: (mei betinkst, eltsenien krijt in briefke)

Earste omgong: HEALWEI TRIJEN

Skoft (mei potiten): HEALWEI SÂNEN

Twadde omgong: SÂN OERE

Finale: RÛN TSIEN OERE

GJIN JILD, GJIN BARGEN, GJIN BARGEN, GJIN SPEK;

IT KOSTET € 10,00

DIELNIMMING IS OP JINS EIGEN HOED EN NOED.

MEIDWAAN? SJOERD SKILJE FOAR 25 DESIMBER

0514-531405

MUZIEKVERENIGING STÊD SLEAT

AFSCHIED VAN ROELIE DE GRAAF

Zaterdag 16 november jl. hebben we officieel afscheid genomen van Roelie de Graaf als muzikant van onze muziekvereniging Stêd Sleat. Ze was vanaf de oprichting in 1981 bij de vereniging.

Altijd was zij met haar bariton op woensdagavond aanwezig op de repetitie.

Op haar 80ste verjaardag heeft ze laten weten te willen stoppen. Jammer maar wij begrijpen haar besluit. We hebben met alle leden een leuke afscheidsavond voor haar gehouden.

Na een praatje van onze voorzitter heeft ze een fotoboek aangeboden gekregen over 33 jaar muziekvereniging Stêd Sleat. Ieder lid had daarin een verhaal geschreven over hoe zij Roelie hebben meegemaakt tijdens de korpsjaren. Die verhalen zaten allemaal verwerkt in dit album. Roelie was hier zeer blij mee en zei: "Jullie hadden me geen mooier cadeau kunnen geven." Haar buurvrouw op bariton Anja Marjan had een heel fijn gedicht voor haar geschreven wat ook erg in de smaak viel.

Gelukkig is Sloten niet zo heel groot dus wij zullen haar vast nog wel tegen komen.

‘En dan ha we it der noch ris oer’

Gerda van der Sloot

SUCCESVOL HALLOWEEN CONCERT

Muziekvereniging Stêd Sleat heeft zondag 16 november, samen met de leerlingen van groep 5 en 6 van C.B.S de Klinkert, in het 't Spantsje te Tjerkgaast een concert gegeven met als thema Halloween.

Op school had de Dirigent Durk Krol eerst een zes tal lessen gegeven om de leerlingen te stimuleren met elkaar muziek te maken. En uiteraard ook om hierna muziek lessen te gaan volgen zodat ze in de toekomst ons korps kunnen komen versterken. Ook de leerlingen die al les volgen, hadden enkele liedjes ingestudeerd die deze middag ten gehore werden gebracht. De zaal was geheel in Halloween sfeer omgetoverd. Het zag er heel gezellig uit. Ook de leden van het 'Grote korps' hadden zich verkleed als heks, spook, Harry Potter of een andere griezelige creatie. Sommigen waren onherkenbaar verkleed. Dat was erg leuk. De muziek die het korps ten gehore bracht was geheel in stijl van Halloween.

Na de pauze waren de kinderen van de Klinkert aan de beurt. Zij lieten heel professioneel horen wat zij in die zes weken hadden geleerd van meester Durk. We zijn er elke keer weer verbaasd over wat hij ze kan leren in zo'n korte tijd. Deze actie heeft dan ook zeven nieuwe leerlingen opgeleverd. En dat is natuurlijk GEWELDIG!

Ook was er een goede publieke opkomst ondanks dat het concert in Tjerkgaast plaatsvond.

Een volgende keer hopen we het weer in Sloten te kunnen organiseren.

Namens muziekvereniging Stêd Sleat,
Gerda van der Sloot

ZESKAMP FEESTCOMMISSIE

Zaterdag 31 januari 2015 organiseren we weer een
ouderwetse zeskamp/spelletjes/ feestavond in de
Mallemok. Houd uw brievenbus in de gaten voor meer
informatie.

St. Feestcommissie Sloten

KERSTMEEZINGAVOND

Tijdens de derde editie van de kerstmeezingavond wil het vrouwenkoor De Sleattemer Kaaien, samen met het zeer muzikale trio Trijnie Ferdinands, Thomas Kessel en Johan Overzet een prachtige kerstsfeer neerzetten. De bijna jaarlijkse terugkerende zangavond gaat een goede traditie worden waar SAMENZijn en gezelligheid het kerstgevoel compleet maken.

Het trio zal De Sleattemer Kaaien en de aanwezige gasten begeleiden bij de samenzang op diverse instrumenten. Dit jaar is gekozen voor een mooi kerstrepertoire uit Friese, Nederlandse en Engelse liederen. Kortom, dit wordt weer een bijzondere meezingavond waarbij je je in de ultieme kerstsfeer waant!

Op **maandag 22 december a.s.** is de **Kerst-meezingavond in sociaal cultureel centrum "De Poarte"**. Aanvang **20.00 uur** en de toegang is **gratis**.

Iedereen, met of zonder zangtalent, is van harte welkom!

NIEUWJAARSRECEPTIE IN DE MALLEMOK

Vanaf 16.00 uur bent u van harte welkom.

Om 18.00 muziek van Grytz & Grize met Alice Stekelenburg.

Entree €10.00 inclusief BBQ snackbuffet.

DOOR HET SLEUTELGAT GEHOORD...

Bij de redactie is weer een 'sleutelgaatje' binnengekomen dat we u niet willen onthouden want er is geen mooier vermaak dan....., juist u weet het wel. Schroom dan ook niet als u iets leuks, grappigs, lachwekkends of ontroerends meemaakt in uw omgeving aan ons door te geven. Alleen dan kunnen wij deze rubriek blijven vullen. Deze keer over hoe onthand we zijn als er een langere, grote stroomstoring is.....

THE EAGLE HAS LANDED

Tsja, het is wat met wekkers op maandagochtend. Die combinatie blijft een apart fenomeen, vooral als de wintertijd is ingevoerd. Als het hoofd licht en het buiten stikdonker is, als de geest fluistert en de storm aan het razen is, als het hart rustig slaat en de regen aan het bonken is; dan gaat op maandagochtend de wekker. Zo ook in huize Fred Haarsma op maandag 17 november. Dromen over exotische golfbanen in tropische oorden waarbij de birdies en eagles als rijpe appels uit de golftas vielen werden wreed verstoord. Nu is Fred niet het type mens dat die puntjepuntjepuntje-wekker met een enorme boog door het slaapkamerraam van buurman Durk zou smijten, maar veel scheelde het niet. In elk geval was het geen blijde stadsarchitect die in de vroege morgen onder de douche stapte om fris en fruitig op kantoor te verschijnen. Over het daaropvolgend ontbijt kunnen we kort zijn; het werd wegens tijdgebrek overgeslagen. In de auto onderweg naar Balk, zou het een VW Golf zijn geweest?, kwam Fred er ter hoogte van de Bargebeck achter dat de klok in de auto aangaf dat het 06.45 was. Een ontmoedigend tijdstip voor iemand die normaliter niet voor achten op zijn werk is. Nou meende Fred zeker te weten dat hij het klokje een paar weken eerder had aangepast aan de wintertijd, maar nu begon hij toch te twijfelen. Wat was hier aan de hand? Hij ging toch niet als eerste op kantoor zijn? Bij het opdraaien van het parkeerterrein werden zijn ergste vermoedens bewaarheid. Er was nog geen hond. Bij het binnentreden van het pand werd zijn aandacht getrokken door luid gepiep van diverse computers, printers en wat dies meer zij. De meeste aandacht ging echter naar het alarmsysteem dat op hoge toon duidelijk maakte dat er iets totaal niet klopte. Visioenen van inbrekers spookten door zijn hoofd. Voorzichtig bekeek hij het controlepaneel. "POWER FAILURE. RESET", knipperde het scherm. De stroomstoring van een dag eerder was niet alleen tot Sloten beperkt gebleven. Alles was duidelijk. The eagle has landed, z gezegd.

BURENDAG 2014

Zaterdag 27 september was het weer zover: Burendag 2014.

Dit jaar op poten gezet door Janny Swart (fan Martien fan Gerlof & Antsje) en Auke Bergsma (fan Homme & Jet).

Welke 'hoek' van Sloten: Dubbelstraat, Voorstreek en dan langs de Mallemok, over het (kale Bolwerk) weer terug naar de Dubbelstraat.

Plaats van handeling: de weide bij de Mallemok.

Met vereende krachten werd aan het begin van de middag de grote partytent van Marco en Marijke Haga neergezet. Want als het gaat regenen, moet je iets boven het hoofd hebben.

Maar wat bleek: 27 september was weer één van die geweldige dagen, waar 2014 toch wel patent op had. Prachtig weer, ideaal voor een barbecue.

Om de 'jeugd' bezig te houden waren er twee sjoelbakken, voor de iets ouderen was er een fotoboek met ± 40 jeugdfoto's van buurtbewoners.

Het boek ging van hand tot hand, waarbij iedereen met het fotoboek op schoot scherp om zich heen keek: zit hij of zij er ook tussen?

Het lastige was dat er ook foto's tussen zaten van buurtbewoners, die niet aanwezig waren.

Eigenlijk verwacht je dan de meeste goede antwoorden van iemand met Sleattermer roots.

Niets was echter minder waar: Jittie Bakker (eerder getrouwd met rasechte Sleattermer Evert fan Minne & Sietske en nu al weer jaren echtgenote van 'import' Sleattermer Siete Muizelaar) zat als een moderne

Sherlock Holmes de foto's uit te kleden: kleding, kapsel, brillen en meubels, niets ontging haar. Van de 40 foto's had Jittie er 34 goed, wat haar als beloning een flesje wijn opleverde.

De volgende dag zijn de partytent en restanten van de barbecue opgeruimd, en iedereen was het er over eens: dit moeten we volgend jaar weer doen! We geven hierbij dan ook het spreekwoordelijke organisatie stokje door

De jeugdfoto's hebben we dan al gehad; misschien sokken, of een (onder)broek...?

Auke Bergsma

WEBWINKEL 'T HANDWERKHOFJE

't Handwerkhofje

Na lang wikken en wegen heb ik helaas moeten besluiten om het pand aan de Dubbelstraat 136 te verlaten. Ik heb hier een geweldige tijd gehad en ook veel mensen kunnen helpen en zelfs enthousiast kunnen maken voor het handwerken.

't Handwerkhofje is echter niet verdwenen uit Sloten u bent van harte welkom bij mij thuis aan de **Menno van Coehoornstraat 21**. Op maandag en woensdag ben ik van 10.00-17.00 aanwezig. Mocht u op een ander tijdstip langs willen komen dan graag even bellen op telefoonnummer 06-53944254.

Hieruit werk ik nu druk aan een webwinkel en richt mij op verschillende markten in de omgeving. Ook staan er weer verschillende workshops op de agenda en start ik in 2015 ook met een maandelijks terugkerend handwerkcafé. Deze worden allen gehouden aan de grote keukentafel onder het genot van koffie/thee en wat lekkers.

Alle informatie omtrent deze avonden kunt u vinden op www.handwerkhofje.nl

Tamara Haitjema-Brinkman

*Noflike krystdagen en
in lokkich en sûn nijjier tawinske.*

Plaatselijk Belang Sleat.

IJSCLUB "DE EENDRACHT" 150 JAAR

Jubileum

De ijsclub "De Eendracht" bestaat dit jaar 150 jaar (de eerste uitschrijving van een korte baanwedstrijd in Sloten dateert uit 19 januari 1864). Om dit te vieren heeft het bestuur de leden verblijd met een ijsmuts/sjaal met daarop ons vernieuwde logo. Ook heeft het bestuur op de speciale ledenvergadering van 28 november jl. de heer Hedman Bijlsma uitgenodigd om een lezing te houden over het verleden van ijsclub "De Eendracht".

Hedman Bijlsma is een schaatshistoricus die betrokken is bij bijna elk historisch werk over schaatsen wat er de afgelopen jaren is uitgebracht.

In een dik uur tijd gaf dhr. Bijlsma een prachtig overzicht van de ijsclub. Onderwerpen als het ontstaan van de ijsclub, kortebaan wedstrijden, onzedelijke kleding met als gevolg een verbod op dameswedstrijden, grote namen onder deelnemers van kortebaan wedstrijden, maar ook fraude onder de wedstrijddeelnemers door het verkopen van wedstrijden etc. etc. werden behandeld. Deze verhalen werden ondersteund door foto's en documenten uit die tijd, deels uit Bijlsma 's eigen archief maar ook uit het archief van onze stadsarchivaris Henk Spoelstra. Het werd een zeer gezellige avond met een goede opkomst.

Helaas konden door het uitblijven van winterweer geen schaatsactiviteiten op de ijsbaan plaatsvinden.

De ijsbaan

Dit jubileumjaar hebben we de entree van de ijsbaan kunnen opknappen, voorheen was het altijd een modderpoel. Met de financiële steun van het 'Van der Walfonds' zijn er betonplaten en een nieuw hekwerk geplaatst. Dit hekwerk werd door innovatieve kinderen binnen de kortste keren als draaimolen gebruikt, waarop het hekwerk is vergrendeld.

De muizenplaag heeft ook onze ijsbaan bereikt, vooral in de dijken hebben deze dieren zich massaal gevestigd. Omdat er dagelijks regelmatig mensen met honden langs de ijsbaan lopen en deze honden de muizen proberen uit te graven, ontstaat er schade aan de dijken. Daarbij komt ook nog het feit dat in het voorjaar de ijsbaan dienst doet als rustgebied voor vogels (we laten daarvoor de ijsbaan nog een hele poos half onder water staan). Daarom is besloten honden van de ijsbaan te weren door beide hekken te vergrendelen. Als na de rustperiode de hekken weer open gaan, wordt er uiteraard gerekend op de verantwoordelijkheid van hondenbezitters om de honden niet te laten graven en de uitwerpselen op te ruimen. Het gras van de ijsbaan wordt gebruikt als voer voor de koeien en daar hoort geen hondenpoep in.

De leden

Het ledenaantal van ijsclub neemt helaas geleidelijk aan af, een groot deel van de leden heeft de schaatsen al lang geleden definitief in het vet gezet. Vaste kosten zoals afdrachten, onderhoud, verzekeringen en afschrijvingen gaan elk jaar door en als er ijs is, komen daar ook nog hogere elektriciteitskosten bij. Nieuwe leden zijn van harte welkom en zolang de voorraad strekt krijgen nieuwe leden een ijsmuts cadeau. De contributie is € 3,00 en een kaart voor het hele gezin incl. kinderen tot 15 jaar is € 6,00.

Meld u aan als lid, dan kunnen er in de toekomst steeds leuke evenementen, zoals schaatsclinics, kortebaan wedstrijden voor de jeugd en zelfs een mini-Elfstedentocht door Sloten georganiseerd worden. Dit doen we met veel plezier en zo kan iedereen op een veilige manier de schaatssport beoefenen.

Het bestuur:

Arjen Rijpkema, Bert Bouwstra, Ynte Kuipers, Jelle van Netten, Gea Sikkes-de Vries

Raboleiden : Steun de ijsclub Sloten

Wanneer u lid bent van de Rabobank kunt u stemmen op uw favoriete vereniging.

IJsclub "De eendracht" is één van de verenigingen waarop u kunt stemmen.

Wij zouden uw stem zeer waarderen.

Het bestuur van
ijsclub "De Eendracht".

REEDRIDER

in ûnbeneambere driuw
trúnet net te kearen
him nei it wetterfêste
draachflak fan `e feart
dat ta flier bestjurre
iiskâld te wachtsjen leit.

de bining fan fetfrij metaal
oan in ûnwis parkoers
set syn bestean op skerp
mei útsjoch op in fêste baan

hy bûcht de rêch
ûnder de himel
de skonken knje skerp
twa fûsten op `e kont
triuwe him
de feart of
nei it wiid.

in jonge
fan `e flakte

en flymskerp
ritst er rûnen
merktekens
fan frijheid
streekrjocht
streeklink
yn glêshurd
swart-wyt

STICHTING CULTUREEL CENTRUM DE POARTE

Als bestuur van De Poarte willen wij, via de Stadsomroeper, duidelijkheid verschaffen omtrent het voortbestaan van de Poarte. Op 5 juni 2014 heeft de gemeente De Friese Meren bekend gemaakt dat de jaarlijkse subsidie van € 3000,-- wordt afgebouwd. Dit houdt in dat we in 2015 de helft ontvangen en dat de subsidie in 2016 ophoudt.

Met de subsidie van de gemeente kunnen we elk jaar de jaarrekening vrijwel neutraal afsluiten. Dat houdt in dat we het éne jaar een paar Euro's winst maken en het andere jaar een paar Euro's verlies.

Om het verlies van de € 3000,-- goed te maken, moeten we een extra baromzet draaien van minimaal € 6000,--. Dit is voor ons onhaalbaar.

De situatie van de Poarte is niet te vergelijken met bijvoorbeeld de andere dorpshuizen in de gemeente. In Sloten is een groot aanbod van Horeca. In deze horecazaken worden, wel of niet in samenwerking, vele activiteiten ontplooid. Er is dus geen noodzaak en draagvlak om in de Poarte extra activiteiten te ontwikkelen.

Het afbouwen van de subsidie betekent voor onze Stichting dat wij met verlies gaan draaien en dat houdt niemand vol. Door het wegvallen van de subsidie zien wij ons dan ook genooddaakt om de Poarte te sluiten. Wij zullen dan ook op 31 december 2015 de sleutels overhandigen aan de eigenaar van het pand.

Deze bezuiniging van € 3000,-- levert de gemeente netto nauwelijks iets op.

De gemeente is eigenaar van het pand en wij betalen de gemeente ca. € 1800,-- huur per jaar. De overige kosten, zoals OZB, gas, water, licht afvalheffing, waterschapslasten etc, worden ook door ons betaald. Het wegvallen van de huur, maar ook de andere lasten komen dan voor rekening van de gemeente. Kortom deze bezuinig zal de gemeente niets opleveren.

Ook een gesprek met de wethouder mevr. J. Schouwerwou heeft feitelijk niets aan de situatie veranderd.

Wij hebben onze vaste huurders, de muziekvereniging Stêd Sleat en de zangvereniging De Kaaien, geïnformeerd. Zij weten inmiddels dat de Poarte eind 2015 gaat sluiten.

Als bestuur betreuren wij het ten zeerste dat wij dit besluit moeten nemen, maar de financiële situatie laat ons geen andere keuze over.

Het bestuur van de Stichting De Poarte

VOETBALSTER SISCA FOLKERTSMA

Sisca Folkertsma uit de Menno van Coehoornstraat, tweede dochter van Jelle en Tiny Folkertsma ('pakesizzer' van meester Sierd Folkertsma, voor de oudere Sleattemmers onder de lezers) timmert al enige jaren behoorlijk aan de weg wat voetballen betreft. Voor de redactie een reden om haar eens op te zoeken voor een gesprek.

Afgelopen zomer werd Sisca met het Nederlands dames voetbalelftal onder de 19 jaar Europees Kampioen in Noorwegen. Voordat Sisca werd uitgenodigd voor het Nederlands elftal speelde ze bij V.V. Sleat.

Al op haar vijfde werd Sisca lid van Sleat. Ze speelde achtereenvolgend in de F'jes, tot en met de C's in Sleat. In deze periode werd Sisca ook gescout door de KNVB en al vanaf ongeveer haar achtste, negende jaar speelde en trainde ze al in diverse (regio) selectie teams van de KNVB. Na een jaar in het C1 elftal van Sleat te hebben gevoetbald, vroeg ONS Sneek haar om daar te komen voetballen in het C1 elftal. ONS C1 speelde in de divisie klasse op een behoorlijk niveau. Sisca kon zich op dit niveau tussen de jongens goed staande houden en wist haar mannetje wel te staan. Uiteraard volgden verschillende scouts Sisca in deze periode en ze waren allen dan ook zeer positief over de door haar getoonde voetbalprestaties. Toch ging Sisca na één jaar spelen bij ONS weer terug naar Sleat omdat ze weer wilde voetballen met haar vrienden en vriendinnen.

In het jaar dat Sisca bij Sleat C1 voetbalde, werd ze ook regelmatig gevraagd om mee te doen met de jongens van Sleat B1. In deze periode had Sleat ook een senioren dames elftal, ook daar werd Sisca wel voor gevraagd. Een leuk detail is nog dat een tegenstander weigerde te voetballen en in protest ging omdat Sisca mee speelde. Volgens de tegenstander zou Sisca (destijds 14 jaar) te jong zijn om te mogen voetballen met de dames 1 senioren. De tegenstander kwam uit de regio, ze kenden haar en wisten ook dat zij een absolute versterking zou zijn.

Ondertussen voetbalde en trainde Sisca ook nog bij diverse gescoute selectie teams van de KNVB en dit doorliep ze met vlag en wimpel wat uiteindelijk uitmondde in een uitnodiging van het Oranjeteam onder de 15 jaar en later ook nog onder de 17 jaar. Jelle en Tiny hebben er veel voor over moeten hebben om dit talent te stimuleren en hebben stad en

land afgereisd om Sisca bij de trainingen en voetbalwedstrijden te brengen. Dit was door heel Nederland en meestal ook nog door de week en vaak op avonden.

Sisca twijfelde nog even toen ze een uitnodigen kreeg om bij het belofteteam van SC Heerenveen te komen voetballen. Ze wilde ook wel bij de jongens in Sleat B1 blijven voetballen, want de B's speelden ook op een redelijk niveau en ook zaten hier haar vrienden en vriendinnen bij. Uiteindelijk heeft ze toch gekozen voor het belofteteam van SC Heerenveen. Hier heeft ze geen spijt van gekregen want na een half jaar bij de beloften van Heerenveen te hebben gespeeld, werd Sisca al doorgeschoven naar het eerste damesteam. Zij was toen 15 jaar en één van de jongste dames in de BeNe (België Nederland, red.) profleague van Nederland.

Inmiddels speelt Sisca alweer voor het derde seizoen bij het eerste dameselftal van SC Heerenveen. Ze heeft bij Heerenveen een semi (prof) contract met een topsport status en woont nu ook in Heerenveen. Ze woont in een flat met nog zes team genoten en deze woningen zijn geregeld door SC Heerenveen.

Maandag t/m donderdag wordt er iedere dag getraind van 16:00 uur tot 18:00 waarna ze gezamenlijk gaan dineren. Vrijdag is dan de wedstrijddag en zaterdag wordt er uitgelopen. Sisca studeert in Groningen en gaat iedere ochtend om ca. 7 uur met de bus naar Groningen en om ca. 14:00 uur weer terug naar Heerenveen om aansluitend te kunnen trainen. De studie die Sisca volgt is eigenlijk uit nood geboren want het was de bedoeling dat ze afgelopen zomer naar Amerika zou gaan om daar een studie te combineren met damesvoetbal. Alles was rond en akkoord toen echter de commissie- en bestuursleden van de Amerikaanse Highschool besloten op het allerlaatste moment, in juni, dat het niet door zou gaan. Volgens Sisca was waarschijnlijk het cijfer van de Engelstaal toets doorslaggevend. Toch heeft de Highschool nog steeds contact met haarvoor een studie in Amerika in combinatie met damesvoetbal. SC Heerenveen was erg blij dat het allemaal niet doorging en bood haar snel een nieuw contract aan met een topsport status. De grote teleurstelling van het niet doorgaan naar Amerika werd die zelfde week nog weer een beetje positiever gemaakt. Want Sisca kreeg een telefoontje van de bondscoach dat ze was geselecteerd voor het Europees Kampioenschap toernooi in Noorwegen voor het Oranjeteam onder de 19 jaar en dat ze zich vrijdag 12 december moest melden op Schiphol. Er zijn 18 voetbaldames geselecteerd die worden ondersteund en begeleid met een hoofdcoach, assistent-trainer, keeperstrainer, twee fysiotherapeuten, een arts, cameraman en een elftalbegeleider. Volgens Sisca is de laatste één van de belangrijkste hij regelt namelijk alles. Je hoeft echt helemaal maar dan ook helemaal niets te regelen, alleen trainen en een wedstrijd spelen.

Ze heeft de eerste poulewedstrijd gespeeld en de overige twee poulewedstrijden, halve finale en finale was ze wisselspeler. Doordat de Oranje dames onder de 19 jaar de finale behaalden, verbleven ze totaal 17 dagen in Noorwegen.

De dagen zagen er meestal als volgt uit: 's ochtends eerst samen ontbijten, dan camera- en wedstrijdanalyses (besprekingen). Daarna met zijn allen lunchen, even rusten en vervolgens de middagtraining met aansluitend het avondeten. 's Avonds was het dan relaxen of een wedstrijd spelen. Sommige dagen werd er twee keer getraind, gingen ze soms shoppen of een ander bezienswaardigheid bekijken in Oslo maar dit was afhankelijk van het speelschema. Sisca vond het allemaal geweldig, geen school, huiswerk, elke dag met voetbal bezig en voetbalspelen in een groot en mooi stadion met redelijk veel publiek. Het kostte haar niets en ze krijgt zelf een kleine vergoeding al zegt ze wel dat ze van Noorwegen wel meer had willen zien.

Het afgelopen jaar was Sisca een vaste basis speler bij Heerenveen op het middenveld of in de voorhoede al heeft haar voorkeur een vrije rol als nummer 10 (aanvallende middenvelder). Ook is ze inmiddels een vaste selectiewaarde bij het Oranje damesteam onder de 19 jaar en heeft ze haar eerste voorronde kwalificatie toernooi (oktober) met Oranje in Servië winnend afgesloten.

De Oranje dames hebben zich nu geplaatst voor het EK kwalificatie toernooi dat in het voorjaar in Duitsland wordt gespeeld. Bij dit toernooi kunnen ze zich plaatsen voor het EK toernooi in de zomer waar weer tickets zijn te verdienen voor het WK.

Wel jammer is dat de Europese Kampioen van 2014 zich niet automatisch plaatst voor het WK 2016. Het WK wordt eens in de twee jaar gehouden. De nummers 1 t/m 3 van het komend EK toernooi 2015 plaatsen zich voor het WK toernooi 2016.

Op de vraag of ze komend jaar als nog naar Amerika gaat, zegt ze dat nog niet te weten. Wel heeft ze de hoop dat ooit in Rotterdam-Zuid in dat mooie stadion een damesteam zal voetballen en dat ze daarbij dan mag spelen. Eigenlijk is dit geen hoop maar een wens.

Ondergetekende kan zich dit ook heel goed voorstellen want wat is er nou mooier om onder gezang van hand in hand kameraden het speelveld te betreden en te spelen voor de club die als eerste Nederlandse club de Europacup 1 heeft gewonnen....

De redactie wenst Sisca heel veel succes in haar verdere voetbalcarrière en we zullen haar verrichtingen zeer zeker blijven volgen.

Rudie Leegstra

ZWEM-EN SURFSTRAND DE BAAIER 2014

Eind april 2014 werd er weer een begin gemaakt voor het nieuwe zomerseizoen, met een aantal vrijwilligers werd er het nodige snoeiwerk verricht, vuilnisbakken geplaatst en de drijflijnen weer in het water gelaten. Wij kunnen hierbij altijd rekenen op een vast groepje mannen die de handen uit de mouwen steken. Dit wordt altijd zeer gewaardeerd! Helaas was er ook een onaangename verrassing, de beide douches waren compleet VERWIJDERD....., jammer. Er is besloten om het dit seizoen even aan te zien, maar vooralsnog worden er geen nieuwe douches geplaatst, het blijkt toch te gevoelig voor diefstal.

Gelukkig kon men hier in Friesland genieten van een fantastische zomer met zeer aangename temperaturen. Er kon dan ook veel gezwommen worden, met name in de grote zomervakantie. In juli en begin augustus zijn er dan ook vele zwimmers/zonaanbidders op het strandje geweest.

Met de kwaliteit van het zwemwater ging het dit jaar ook weer goed, elke twee weken wordt het water gecontroleerd. Alleen eind augustus was het even mis, de waarden waren net iets te hoog zodat er een waarschuwingsbord kwam. Op dat moment was het weer echter niet zo mooi, dus we nemen aan dat er die periode toch niet werd gezwommen.

Dit jaar zijn we gestopt met het sturen van acceptgiro's naar onze donateurs. Dit werd te duur, de bank ging een ontzettend hoge vergoeding hiervoor vragen, dit stond niet meer in verhouding met het donatiebedrag. Na overleg in het bestuur is besloten een nieuwsbrief te maken met de vraag of men een donatie wil overmaken op het IBAN nummervan onze stichting en deze huis-aan-huis te verspreiden in Sloten, Tjerkgaast en Wijckel. Op deze manier hopen wij ook weer nieuwe donateurs te werven.

Tot op heden zijn er al een aantal donaties ontvangen, dit is natuurlijk geweldig want het onderhoud van het strand kost veel geld. Mocht u nog geen donatie hebben overgemaakt, maar bent u dit wel van plan, mag dait dit even een aansporing zijn om dit binnenkort te doen. Dat zou zeer op prijs worden gesteld.

Bij deze willen we ook nog alle donateurs bedanken voor hun bijdrage!

Klaske Booij en haar familie hebben dit jaar er weer voor gezorgd dat het strand en de toiletten er elke mooie zomerdag weer supernetjes uitzagen. Ook in het najaar heeft zij ervoor gezorgd dat het toilethok weer brandschoon afgesloten kon worden. Klaske, tige tank!

Tot slot nog een heugelijk nieuwtje betreffende het bestuur. Er is een nieuwe secretaris!

Per 1 januari 2015 versterkt Martine Meijer uit Wijckel onze gelederen. Welkom Martine, we zijn hier heel erg content mee.

Het bestuur bestaat verder uit : Conrad Leegstra (voorzitter), Liesbeth Rijpkema (penningmeester), Gerrit Knot en René van Dijk (algemene leden).

Nu hopen we eerst op een mooie winter met een prachtig zwarte schaatsvloer in het Slotermeer en dat we daarna in 2015 weer van een mooie zomer kunnen genieten, maar ja, dat is natuurlijk afwachten....

Namens het bestuur, Liesbeth Rijpkema

SEIZOENVERSLAG 2014 CAMPING DE JERDEN

Het seizoen startte welvarend, ook omdat de vakantiedagen eindelijk gunstiger uitpakten dan voorgaande seizoenen. Pasen begon later, half april, en ook omdat het weer meewerkte hadden wij een goede bezetting! Voor het eerst in de geschiedenis van de regio Gaasterlân-Sleat kregen wij vergunning om een paasvuur te organiseren van al het snoeihout van afgelopen jaar. Dit hout hadden wij gesnoeid en verzameld door de komst van de chalets op veld 't Leechlân. Het was een geslaagde avond met veel bekijks.

Na de paasdagen kregen wij een nieuw WIFI netwerk op de camping; stabiel en sneller dan voorheen! Tijdens de opstartfase van het nieuwe Wifi-netwerk werd tevens het grootste toernooi van de wereld live bij ons uitgezonden in de evenementenhal; WK voetbal! De hal was helemaal in de sfeer van Oranje. Vele gasten keken de wedstrijden van Nederland in volle spanning. Voor ons was het even pieken omdat Nederland zover kwam en meerdere activiteiten op de planning stonden.

Zo kwam de Lakes Chapter Club met 140 deelnemers op bezoek tijdens het weekend waar de achtste finale plaatsvond. En wij hadden de hal aan hun toegezegd omdat zij ook een feestje wilden organiseren. Na goed overleg en groepswinst viel de planning niet in het water en kon zowel de wedstrijd worden uitgezonden als het feest worden gehouden. De Lakes Chapter is een Harley Davidson motorclub, die de Elfstedentocht hebben gereden en zich op veld De Sânkop vestigden. Dat werd meteen thuisbasis. Het was een fantastisch en gezellig weekend. Volgend seizoen komen ze terug!

Al deze gebeurtenissen vielen tegelijkertijd met Sipelsneon, waar de jaarlijkse braderie in Sloten weer vele toeristen trok. Ook Jan Wagenaar (Sipelspoar club) was weer van de partij met zijn miniatuurtreinen. Gelukkig is onze hal groot genoeg om al deze evenementen onderdak te bieden.

Het drukke voorjaar zit erop, want de Hemelvaart en Pinksterdagen kwamen tussendoor ook nog eens aanwaaien. Het weer bleef maar mooi

en warm voor de tijd van het jaar en dat trok natuurlijk veel kampeersers.

Hendrika startte het hoogseizoen met de FunClub; de kidsclub van De Jerden. Helaas hadden wij dit seizoen gemiddeld minder kinderen dan voorheen, dus bleef het voor haar wat rustiger.

We bedachten andere activiteiten om toch wat meer recreatiegevoel op de camping te brengen, zoals bingo en dans avonden. De bingo avonden waren een succes, mede dankzij de familie Goudsmit (bedankt!).

De camping stond lekker vol (vier weken 90 - 100% bezetting) en de volgende activiteiten stonden alweer op de loer, te beginnen met het IFKS Skûtsjesilen! Uiteraard lag de kade, net als voorgaande jaren, weer propvol met volgboten, skûtsjes, en een grote feesttent. Na de IFKS organiseerden wij traditiegetrouw de jaarlijkse camping BBQ. Er waren gasten die zich af vroegen of er nog iets 'speciaals' op het programma stond omdat wij dit seizoen 10 jaar de camping runnen. Nou, even nadenken, want daar hadden wij niet zozeer over nagedacht. Maar door te netwerken hebben wij van de muzikale talenten van Johan Keus kunnen genieten. Zijn optreden werd met veel enthousiasme toegejuicht! Het was een geslaagde avond; lekkere hapjes en goede muziek, een waardige afsluiter van de drukste dagen.

Daarna viel augustus letterlijk een beetje in het water. Het weer werd ineens stukken koeler met regen, en zo was het hoogseizoen in een klap voorbij. Het laatste weekend van augustus was het nog even aanpotten

met twee grote groepen op de camping; de Kip Caravan Club kwam op bezoek met 25 equipes op De Sânkop en een familieweekend werd georganiseerd op 't Leechlân. De zomer keerde even terug in september, waardoor de klandizie weer wat aantrok. Een aantal 'naseizoeners' genoten nog van de zomerse temperaturen in september. De vaste gasten organiseerden een 'seizoen afsluitende' spelletjesmiddag en feestavond, die samen erg geslaagd waren. Een maand later is de camping volledig ontruimd en door het aanhoudende warme weer voor de tijd van het jaar is er flink gesnoeid. De voorbereidingen voor de winter worden weer getroffen. Al met al kunnen wij terugkijken op een top seizoen; dat in de categorie één van de drukste kan worden bestempeld!

Voor het seizoen 2015 zijn wij op zoek naar een enthousiaste medewerker die het liggeld aan onze kade wil innen. Bent u of kent u iemand die ongeveer een uurtje tot twee uurtjes in de avond beschikbaar is in het hoogseizoen (Hemelvaart, Pinksteren en tijdens de zomervakanties), representatief is, graag een praatje maakt en het leuk vindt om liggeld te innen? Neem dan contact met ons op per telefoon 0514-531389 of per e-mail info@campingdejerden.nl om kennis te maken!

Bedankt voor het lezen van ons seizoenverslag! Wij wensen iedereen een fijne Kerst en een goede jaarwisseling. Op naar het volgende kampeerseizoen!

Groetjes, Yvonne, Gerhardus, Wouter en Matthijs Seinstra

WSV SLEATTEMERMAR

De watersportvereniging Sleattemermar kan terugkijken op een prachtig eind van het vaarseizoen.

Van **15 t/m 18 augustus** werden op het Sleattemermar de nationale jeugdkampioenschappen in de Flits georganiseerd. De Flits is een kleine houten jeugdboot in de leeftijdsklasse van 7 t/m 16 jaar. Meestal is, mede in verband met het gewicht, de stuurman de oudere en de fokkenist de jongere zeiler.

Op **15 augustus** hadden zich twee en veertig boten ingeschreven. Van de jeugdige zeilers werd veel gevraagd. De weersomstandigheden waren

ronduit extreem. Onstuimig weer met vlagen Beaufort zes. De stand-by had het erg druk met het leegpompen van de bootjes. Van de twee en veertig scheepjes hebben uiteindelijk vijftientig boten de laatste wedstrijd gehaald. Van de tien wedstrijden werd de laatste afgelast, omdat de windmeter windkracht zeven begon aan te wijzen. Al met al complimenten voor het doorzettingsvermogen van deze jonge geharde zeilertjes.

Traditioneel vond, dit keer op **4 oktober**, de afsluiting van het vaarseizoen plaats. Dit houdt in het organiseren van zeilwedstrijden in huurvalken. Er hadden zich twaalf teams in twaalf boten ingeschreven. Het was fantastisch zeilweer, zonovergoten en windkracht vier. Zowel 's morgens als 's middags werden twee wedstrijden gezeild. Het laatst aangekomen team van 2013 had goed aan wedstrijdtraining gedaan. Zo goed zelfs dat het nu de winnaar werd. De dag werd afgesloten met gezamenlijk eten, waarbij paling de climax vormde.

In 2015 zal de 25ste Familie Valkendag gehouden worden. Laten we hopen dat dit jubileum gevierd gaat worden met vijftientig boten!

De jeugdleden konden zich op **16 oktober** bekwamen in het omslaan en overeind komen in optimisten in het zwembad De Baron. Optimisten zijn vierkante jeugdbootjes met één zeiltje, geschikt voor de jongste zeilers. Deze oefening gaf de jonge zeilers veel plezier.

Het zeilseizoen is nu afgelopen, maar dit betekent geenszins een winterslaap. Geheel andere activiteiten staan dan op de rol. Op **14 november** was er een fotowedstrijd genaamd "Boegen en buiswater". De resultaten waren opvallend goed. Winnaar werd de foto van Hinse Koning van een windsurfer, mooi van kleuren en goed van compositie. Bijzonder was ook de excursie naar het bedrijf Andela Scheepstechnieken. Hier werden o.a. stalen platen gebogen in allerlei rompvormen.

Een hoogtepunt van de winteractiviteiten vormde zeker op **13 december** "Baas Boppe Baas." Tijdens een Scandinavisch buffet bij "Badmeester Keimpe" werden "sterke" zeemansbelevissen verteld onder het nodige gelach.

Aan de planning voor de activiteiten tot en met maart 2015 wordt door het bestuur nog hard gewerkt. Eerst komt **3 januari 2015** om 17.00 uur de Nieuwjaarsreceptie in het Roefke, het clubhuis aan het Sleattemermar, naast Badmeester Keimpe. Zeilevenementen die voor het nieuwe seizoen al bekend zijn, zijn het Verenigingszeilen vanaf **27 mei**, de Sleattemermar Zeilwedstrijd op **8 augustus** en de 25ste Familie Valkendag op **3 oktober**.

Om op de hoogte te komen van de lezingen en andere activiteiten in januari en februari, raad ik u aan regelmatig te kijken op de mooie, uitgebreide website van de vereniging:

www.sleattemermar.nl

JL

NIEUWS VAN DE KORENMOLEN DE KAAI

Het zal niemand zijn ontgaan; de afgelopen tijd is er hard gewerkt in en om de molen. Zo is de buitenkant weer prachtig zwart "geteerd", is de kap onder handen genomen door een rietdekker en heeft Willem Dijkstra delen van de wieken vervangen. Maar ook in de molen wordt hard gewerkt door molenaar en vrijwilligers; door de prettige samenwerking met Wijn & Olie hebben we er soms hard moeten werken om bestellingen op tijd af te krijgen. Ook kijken we steeds opnieuw naar ons assortiment mixen. Zo af en toe komt er iets nieuws bij. Zoals de mix van de Sleattemer Special, een heerlijk zoet brood, de moeite waard om eens uit te proberen. Naast het malen van tarwe zetten we alle zeilen bij om ons in de toekomst ook bezig te kunnen houden met het malen van spelt, omdat daar steeds meer vraag naar is. "U vraagt en wij draaien" is in de molen dan ook zeker van toepassing; aan veel wensen op het gebied van Tarwe- en Speltproducten kunnen wij op dit moment voldoen. Maar wij hebben zelf ook een vraag; de vraag om extra

vrijwilligers of mensen die misschien zelfs wel de opleiding tot Molenaar willen volgen. Want om de molen draaiende te houden kan extra hulp absoluut geen kwaad. En de opleiding is ontzettend leuk en interessant!! Dus twijfel niet en meld je aan!

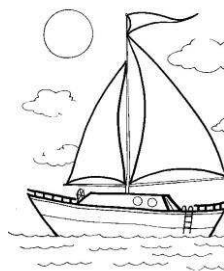
De aankomende maand wordt natuurlijk weer een gezellige maand in de molen; er zullen weer oliebolletjes gebakken worden op 30 december. U ontvangt nog een briefje in de bus waarop u uw bestelling kunt doorgeven. Opbrengst komt natuurlijk ten goede aan de molen.

Molenaar en vrijwilligers van "de Kaai" wensen u allen prettige feestdagen, een gezond en gelukkig 2015 en hopen iedereen ook in het nieuwe jaar weer te kunnen voorzien de heerlijkste mixen!

Namens de molen, Lolle Poepjes

BRUGPASSAGES 2014

April	1788	(1075)
Mei	3621	(3800)
Juni	5059	(3460)
Juli	6905	(7771)
Augustus	6926	(8311)
September	3908	(3033)
Oktober	1553	(1385)

Het totaal aantal passanten in 2014 is 29.760. De cijfers tussen haakjes geven de passages van 2013 aan. Vergeleken met het voorgaande jaar (28.915) is het totaal weer iets opgelopen. Was er in het voorjaar, met uitzondering van april en juni, een terugval in de aantallen, de mooie nazomer heeft die achterstand ruimschoots goed gemaakt.

Vriendelijke groeten van de brugwachters,
Douwe Kraak & Iebe van Dijk

KERKRONDLEIDING GRUTTE TJERKE 2014

Het seizoen begon voor ons op 1 mei en was gelijk al een mooie start met ruim 80 bezoekers, ook de rest van de week was erg bevredigend. Het belooft dus een goed seizoen te worden.

Maar helaas, na een tweede week met veel blijde bezoekers en tevreden gidsen, hadden de weergoden andere plannen en volgden er weken met veel kou en nattigheid. Dit zorgde er voor dat het bezoekersaantal afnam.

Gelukkig maakte de rest van de zomer veel goed en mochten we in totaal 9025 bezoekers ontvangen, ruim 1000 minder dan vorig jaar.

Gelukkig ligt de nadruk niet op kwantiteit maar op kwaliteit en hierover

kunnen we uiterst tevreden op terug kijken. Het is niet alleen een praatje houden over het gebouw en de historie maar ook soms luisteren naar de verhalen van de bezoekers, verhalen die je vaak behoorlijk kunnen raken, verhalen die veel dieper gaan dan een praatje over het weer. Het is prachtig om te zien hoe men vaak in alle rust en stilte even stil staat bij een brandend kaarsje om iets of iemand te gedenken.

Ook het voorbedenboek voorziet duidelijk in een behoefte, de bezoekers zijn altijd weer blij en stil over het feit dat de gemeente op zondagmorgen bidt voor hún intenties.

Alleen maar mooie ervaringen dus?? Nou nee, dat nu ook weer niet. Het komt geregeld voor dat toeristen denken dat zij met een zeer grote hond, van het formaat kalf, de kerk kunnen bezoeken. En als je ze bij binnenkomst hoort zeggen: "Benieuwd of die fent er iets van sal segge", dan trapt men dus duidelijk een open deur in en dan zegt die vent er dus iets van. Wel vriendelijk doch zeer beslist!! Vaak leidt dit niet tot wederzijds begrip maar helaas hondjes blijven buiten!! (draagpoedeltjes mogen echt wel even binnenkomen)

Al met al een fijn jaar en de veertien gidsen stellen zich graag beschikbaar voor dit mooie werk. Zo hebben wij ook dit jaar weer een steentje mogen bijdragen aan de promotie van Sloten en dit hopen we nog vele jaren te mogen doen.

Namens de gidsen van de kerkrondeleiding Grutte Tjerke,
Henk Muys

KERKENPAD RK KERK

op Sipelsneon 28 juni hebben 218 personen de kerk bezocht. Tijdens Kerkenpad is de kerk op 11 zaterdagmiddagen geopend geweest en hebben in totaal 460 personen de kerk een bezoek gebracht.

Sibbel Reekers

BELEVENISSEN VAN DE SLEATTEMER KAAIEN

Op maandag 16 december 2013 hebben we afscheid genomen van dirigent Margriet Lemmens uit Wons, nadat ze 10 jaar voor ons koor gestaan had. Vooral het reizen in de winterperiode bij sneeuw en gladheid werd haar te bezwaarlijk. Maar gelukkig vond het bestuur een nieuwe dirigent, nl. de heer Luuk de Vries uit Harlingen. Samen met zijn viervoeter Boris, die tijdens onze repetities keurig stil bleef zitten in de garderobe van de Poarte, begon hij in januari aan zijn dirigentschap bij De Sleattemer Kaaien.

Op zaterdag 25 januari was ons eerste optreden van dit jaar. Ons partnerkoor 'N Tolu Muso uit Kampen bestond 10 jaar en zij hadden ons uitgenodigd voor een gezellige en feestelijke avond.

Zaterdag 24 mei werd er medewerking verleend tijdens de Visserijdag en eind juni hebben we met elkaar het 40-jarig bruidspaar Niek en Marijke Potma toegezongen. Na de zomerstop werden de repetities weer voortgezet en een ieder begon vol goede moed aan het nieuwe seizoen.

Op zondag 5 oktober was de jaarlijkse uitwisseling met het Kamper 'N Tolu Muso-koor. Iedere herfstperiode komen we een middag bij elkaar en dit jaar was het weer onze beurt. De Poarte werd voor deze gelegenheid speciaal omgetoverd tot een sprookjesachtig geheel.

Er was een gastoptreden van doedelzakspeler Thomas Kessel.

In het afgelopen jaar is gebleken dat de dirigent en De Sleattemer Kaaien niet goed bij elkaar passen en daarom wordt aan het eind van dit jaar de samenwerking beëindigd. In januari 2015 gaan we weer fris van start met de nieuwe dirigent Saskia Heeringa uit IJlst.

De Sleattemer
Kaaien wensen u
fijne feestdagen en
een muzikaal 2015

SPORTIEVE ACTIVITEITEN VAN TV SLEAT 2014

Het was al bijzonder mooi weer in het voorjaar en daarom werd er vier weken voor Pasen al begonnen met het zomerklaar maken van de tennisbaan. Op zaterdag 29 maart werd onze eerste toernooi van dit jaar gespeeld. Er had zich een klein aantal leden opgegeven voor het indoortoernooi in Heerenveen, maar het werd een gezellig en sportief toernooi. De feestelijke jaarvergadering vond plaats op 10 april, slechts één dag voor de oprichtingsdatum van 11 april 1994.

In het voorjaar werden de tennislessen verzorgd door tennisleraar Rob Oosting uit Lemmer. Op vrijdagavond 9 mei zou ons jubileum-barbecuetoernooi worden gehouden i.v.m. het 20-jarig bestaan van de tennisvereniging, maar helaas kwam de regen bij bakken uit de hemel.

Gelukkig na regen komt zonneschijn. Bijna de gehele zomer was het prachtig weer en konden de leden volop genieten van het sportieve leven op de tennisbaan. Iedere maandag was het Lady's day en op woensdag is een ieder welkom op de toss-avond. Op zaterdag 13 september vond het uitgestelde lustrum-barbecuetoernooi plaats. Er hadden zich zestien spelers/sters opgegeven en 's avonds kwamen daar nog eens acht gasten bij, zodat we met een gezellige en grote groep rond de barbecue en het haardvuur konden zitten. Het bestuur stelde het ook zeer op prijs dat er tijdens het toernooi en bij de barbecue oud-leden aanwezig waren!

Klaartje Lubach

NIEUW BESTUUR MUSEUM STEDHÛS SLEAT

Tijdens de bestuursvergadering van 7 november jl. heeft Ben Klinkhammer afscheid genomen als voorzitter van het bestuur van het Museum Stedhûs Sleat. Ben Klinkhammer maakte al sinds de oprichting in 1999 deel uit van het museumbestuur waarvan de laatste twee jaar als voorzitter.

Tijdens deze vergadering werd ook het nieuwe bestuur benoemd dat tot stand is gekomen dankzij de inspanningen van een Commissie van goede diensten. Deze commissie bestond uit Jaap Vlessing van de Van der Walstichting, Theo Vis van Plaatselijk Belang en Paula van den Burg namens De Vrienden van Sloten. Zij hebben in de afgelopen maanden veel energie gestoken om geschikte mensen bijeen te zoeken, te benaderen en enthousiast te maken voor deelname aan het bestuur. Daarbij hadden zij zich tot doel gesteld een aantal kwaliteiten in het nieuwe bestuur te verenigen. Daarbij valt te denken aan bestuurlijke

ervaring, goede contacten bij de gemeente, kennis over subsidie-procedures, contacten in de wereld van kunst en cultuur, enthousiasme en ambitie.

Het nieuwe bestuur bestaat uit:

Bavo Galama, voorzitter, Sloten - Johan Rietberg, vice-voorzitter, Balk
Dieuwke de Jong, secretaris, Sloten - Wilfried Vogelvangher,
penningmeester, Balk - Marjan Visser, Sloten.

Het nieuwe bestuur is momenteel nog druk doende zich in te werken en lopende zaken af te handelen maar hoopt zich zo snel mogelijk te kunnen richten op de toekomst van het museum. Er staan nogal wat uitdagingen te wachten. Ten eerste is daar de gemeentelijke bezuinigingsronde van 20% op subsidies voor culturele instellingen waar ook ons museum ernstig onder te lijden krijgt. Eerder dan activiteiten en tentoonstellingen te schrappen of te minimaliseren heeft het nieuwe bestuur de ambitie nieuwe manieren te vinden om de bezuinigingen op te vangen. Dat zou eventueel kunnen door een intensievere exploitatie van de voormalige raadszaal voor trouwerijen, officiële gelegenheden of bedrijfspresentaties.

Daarnaast moet een lange termijnvisie voor het museum worden ontwikkeld. Binnenkort zal worden besloten of de huidige tentoonstelling, "Sloten Havenstad", ook in het nieuwe seizoen te bewonderen zal blijven, of dat deze wordt vervangen door een nieuwe tentoonstelling.

Op de voorgenomen kennismakingsborrel in januari zal het nieuwe bestuur worden voorgesteld aan vrijwilligers, sponsors, donateurs en Vrienden van het Museum. Op deze bijeenkomst zal door het bestuur meteen al nieuwe doelstellingen, plannen en initiatieven worden onthuld en toegelicht.

Dieuwke de Jong.

KERSTVERHAAL

Het onderstaande verhaal werd ons toegezonden door 'lêzer om utens' Rinze Hoekstra uit Diemen. Het is al een aantal jaren vaste prik dat hij ons dat doet toekomen. Als redactie waarderen we dat zeer en we willen hem dan ook wederom hartelijk bedanken voor zijn kerstbijdrage.

Het interview

Het was vreselijk koud op de avond voor de kerst. Ik wandelde een beetje doelloos over de Zeedijk richting de wallen. Ik had me dik ingepakt, maar voelde desondanks de scherpe oostenwind die dwars door mijn kleding leek te snijden. De Chinese eettentjes hadden veelkleurige lichtjes in de ramen gehangen en boven mij slingerde de kerstversiering die over de straat was

gespannen heftig heen en weer. De straat was glibberig van de bevroren sneeuw. Er was gestrooid, maar toch liep ik met gespannen kuit, alsof ik houten benen had.

Bij een van de stegen, liep ik linksaf en al spoedig zag ik het eerste meisje dat zich in alle schoonheid achter haar raam etaleerde. Haar blanke huid had ze bedekt met enkele minieme kledingstukken, die niets verhulden. Ze rookte. En vanonder haar lange blonde haren staarden haar zwaar geschminkte ogen als verplicht naar de voorbijgangers. Ze had iets sereens alsof ze gebeeldhouwd was. Ik liep verder om mij in een kroeg te warmen.

Achter de voordeur hing een verschoten fluwelen gordijn, rood en in twee delen gescheiden. Ik schoof ze uiteen en voelde onmiddellijk de aangename warmte van een grote kachel die in een hoek van het café was opgesteld. Het was luidruchtig en de rook hing als een zware nevel onder het hoge plafond. Een biljard sierde de ruimte en rondom stonden tafeltjes met de huiskamerkleedjes uit vervlogen tijden. Aan één tafeltje werd gepokerd door een paar met gouden kettingen behangen kerels. Aan andere tafels werd gekaart. De jukebox schalde en liet een smartlap horen, die door meerderen luidkeels werd meegezongen. Snel trok ik mijn jas uit en legde die op een vrije kruk in een hoekje van de bar. Ik ging er boven op zitten en keek nog eens nieuwsgierig om mij heen. De bar was weelderig versierd met honderden lichtjes, die nog door de grote spiegel achter de bar werden verdubbeld. Op de ramen waren besneeuwde kerstklokken aangebracht en tussen de oude foto's van de buurt hingen tientallen kerstballen op bruin geverfde muren.

De forse dame achter de bar had zich inmiddels naar mij toegebogen om boven het lawaai uit mijn bestelling op te nemen. Ze gunde mij een

grootschalige blik in haar weelderige décolleté. Een mager en vervallen meisje stond ineens naast mij . ' Bestel ook wat voor mij' zei ze ' wil je de strijdkreet van mij kopen?'. Het was kerstavond en ik knikte, gaf haar een paar Euro voor de krant en het drankje. 'Dank je wel', zei ze en stopte de munten snel in een piepklein tasje . Ze dronk het drankje met grote haast en liep snel naar de deur. Ze draaide zich nog eenmaal om, 'De krantjes zijn uitverkocht' riep ze en verdween naar buiten, de ijzige vrieskou in op weg naar de volgende shot.

Een jongeman die naast mij zat lachte. Hij had een fris gezicht en zag er keurig uit. Hij droeg een pak en een stropdas en voor hem op de bar stond een leren koffertje. Niet het type jongeman dat je in deze kroeg zou verwachten. 'Een half uur geleden heeft ze die truc ook al op mij toegepast', zei hij en z'n stem klonk beschaafd en prettig. De jukebox was stil gevallen. 'Ken je haar?', vroeg ik maar hij schudde z'n hoofd. 'Ik kom hier voor de eerste keer'. Hij maakte het koffertje open en haalde een kladblok tevoorschijn en zei: 'Ik ben journalist.'

Ik wilde niet al te nieuwsgierig doen, maar hij zag de verbazing op mijn gezicht. 'Ik heb een afspraak voor een interview', zei hij en keek op z'n horloge 'Hij zal zo wel komen.'

'Hier in deze kroeg?', vroeg ik. Hij knikte. De dame achter de bar was inmiddels dichterbij gekomen en wees op het kladblok. 'Wat ga jij nou doen, je gaat toch geen klanten afleggen wel, je bent toch niet van de Sociale Dienst?'. Het wantrouwen had haar gelaat duidelijk getekend. 'Maakt U zich geen zorgen , mevrouw, ik heb alleen maar een afspraak voor een vraaggesprek met iemand.'

'Oh, Ja en met wie dan wel?' 'Met Prins Bernhard.' Nou die is al kassie weile hoor.' Ze snoof luid als een nijlpaard dat boven water komt. De jongeman aarzelde even voor hij antwoord gaf.

Toen zei hij ietwat bedeesd: 'Met Jezus, mevrouw.'

'Met Wie?', ze zei het met spot op haar gezicht.

'Met Jezus, Mevrouw'. Z'n antwoord was nu luider. 'Met Jezus van Nazareth, weet U wel.'

Even was ze stil, maar toen liep ze naar een hoertje aan de andere kant van de bar. 'Die kerel heeft een afspraak met Jezus Christus', ze wees met haar hoofd naar de journalist. Dat was niet tegen dovemans oren gezegd en het hoertje vertelde het aan een biljarter en die weer aan een pokeraar met een gouden ketting en die weer aan een kaartspeler en die weer aan een pooier en zo was de hele kroeg al gauw op de hoogte. Ik

zag in de grote spiegel, dat er gegniffeld werd en ze sloegen zich hard op hun knieën van het lachen, ze waren wat van plan, dat was wel zeker. Net op dat moment voelde ik een vlaag van tocht. Ik keek om en door het uiteengeschoven fluwelen gordijn kwam hij binnen. Een man van in de dertig in een lange winterjas met een vilten hoed op z'n hoofd. Hij keek enigszins verlegen om zich heen en mompelde een groet die in het geroezemoes verloren ging. De verslaggever was opgestaan en liep op de man af.

'Bent U Jezus?', vroeg hij voorzichtig, want hij was bang om een flater te slaan.

'Ja', zei de man, 'Ik ben Jezus. Jezus van Nazareth'. De dame achter de bar had de muziek nu zachter gezet, want ze was natuurlijk toch wel nieuwsgierig en de meesten in de kroeg hadden z'n naam dan ook gehoord. Ik was ook opgestaan, pakte mijn jas en bood de man die zich Jezus noemde mijn plaats aan. Hij had zijn hoed afgezet en legde die naast de hoed van de journalist, op een hoedenplank die boven een paar klerhaken aan de muur was bevestigd. De twee zaten nu naast

elkaar aan de bar. De bardame tapte een biertje en zette dat voor Jezus neer.

'De eerste is van het huis' zei ze, 'omdat het Kerstavond is'. Ze had zich nog dieper over de bar gebogen. Kennelijk wilde ze de man die zich Jezus noemde testen, maar hij was niet anders dan andere mannen en z'n blik bewonderde de tomeloze schoonheid van haar borsten. De verslaggever had nu een

pen gepakt.

'Waarom wilde U mij spreken?', vroeg de journalist, terwijl hij het gelaat van de vreemde aandachtig betrachtte, zoals een rechercheur dat doet bij een verdachte. Maar hij kon niets vreemds waarnemen.

'Omdat U laatst een kritisch artikel over mij heeft geschreven', zei Jezus. Dat kon de verslaggever inderdaad niet ontkennen. Hij had Jezus een ongeloofwaardig figuur genoemd, een charlatan die over het water liep, zelfs een dode weer tot leven had gebracht en die beweerde dat z'n Vader wilde dat hij zich moest laten kruisigen, voor wandaden die door anderen waren gepleegd, waardoor die dus weer hun leventje, zonder schuld, voort konden zetten.

Hij had dat het toppunt van idiotie genoemd, want er is geen vader die dat tegen z'n zoon zegt maar er is ook geen zoon die zo'n opdracht zou accepteren, ook al was hij nog zo gehoorzaam. Ik had dat artikel

toevallig ook gelezen en hoewel het nogal cru geschreven was, kon ik er wel achter staan.

'Ik ben U eigenlijk wel dankbaar', zei de man die zich Jezus noemde 'want het heeft ook heel lang geduurd, voordat ik begreep wat mijn Vader bedoelde. Weet U, ik hield ontzettend veel van mijn Vader en vertrouwde hem natuurlijk volkomen. Misschien heeft U wel hetzelfde gevoel over Uw vader'.

'Ik had inderdaad een fantastische vader' zei de journalist 'te jong gestorven, Kanker weet U.'

Hij vertrok z'n gezicht in een pijnlijke grimas en ik dacht even dat hij in woede zou uitbarsten. 'Dat spijt mij erg voor U' zei Jezus bedachtzaam en hij pauzeerde kort. Toen zei hij: 'Ik begreep later pas dat mijn Vader alle mensen als zijn kinderen beschouwde, hij had ze toch ook geschapen'. De reporter keek hem ietwat meewarig aan. 'Dat had hij dan wel iets beter kunnen doen, want er lopen heel wat mensen rond die absoluut niet deugen, ze bestelen je, bedriegen je, maken oorlog en desnoods vermoorden ze je.' 'Ja', zei Jezus 'er is veel mislukt bij het scheppen van de mens. Mijn vader voelde zich dan ook schuldig. Hij vond, dat je de mensen derhalve niet kon laten straffen voor die wandaden. Hij strafte zichzelf, door het liefste wat hij had voor die daden op te laten draaien zodat al die onvolmaakte mensen een nieuwe kans zouden krijgen. Hij hoopte natuurlijk, dat de mensen dat ook zouden begrijpen. Maar het heeft hem vreselijk veel pijn gedaan, want toen ik stierf daar op Golgotha, regende en bliksemde het vreselijk. Dat waren de tranen en het gekreun van mijn Vader.'

De journalist had geboeid geluisterd. Je zag hem nadenken, maar toen vermande hij zich en zei gelaten 'Ja, zo kun je het ook bekijken.' Maar er sprak geen overtuiging uit. Zelf stond ik vlak achter Jezus zodat ik goed kon horen wat hij gezegd had. Hij sprak met een rustige stem, zonder overdreven gebaren.

Jezus wendde zich weer tot de jongeman, nadat hij een slok bier had genomen. Ik zag hoe hij met z'n hand het schuim van z'n mond veegde.

'U schreef ook, dat ik mijn Vader eigenlijk zou moeten haten, maar haat zou mijn opdracht hebben bemoeilijkt en mij een nog dieper lijden hebben bezorgd omdat ik van mijn Vader hield, zoals elk kind dat doet'. De verslaggever die eerst nog notities had gemaakt, was daarmee gestopt. De kinderlijke eenvoud die sprak uit de woorden van Jezus, hadden hem getroffen. Het gesprek zette zich voort en leek intensiever te worden. Maar ik werd afgeleid. Twee van de pokeraars waren achter ons komen staan en vanuit mijn ooghoeken zag ik hoe ze de hoeden van Jezus en de reporter aan de hoedenplank vastlijmde. Het was een geintje, dat altijd voor veel hilariteit zorgde en al menige hoed was aan flarden gerukt.

Ik hoorde nu, dat de twee aan de bar spraken over de zinloosheid van de dood, want je stond toch weer op en ook de wonderen passeerden de

revue. Jezus sprak nog steeds met kalmte terwijl de jongeman zichtbaar opgewonden raakte.

Het hoertje aan de andere kant van de bar was langzaam onze kant uitgekomen en ik zag dat ze probeerde mee te luisteren. Het leek of ze zich in het gesprek wilde mengen, maar ze aarzelde. Ze keek me aan en met een licht knikje moedigde ik haar aan om te doen wat ze moest doen. Ze zette haar glas op de bar en met haar fel gelakte vingernagels tikte ze Jezus op z'n schouders. Toen hij zich omdraaide en haar aankeek, tuitte ze even met haar lippen, zette haar linkerhand in haar zij terwijl haar heup zich iets zijwaarts bewoog en vroeg toen op haar verleidelijkste manier: 'Hallo ,mooie jongen, ben jij wel eens verliefd geweest op één van die meiden , die altijd achter je aan liepen? Heb je wel eens gevreeën?' en terwijl ze dit zei, leek het wel of haar borsten naar boven welden . Haar gezicht was ongegeneerd sensueel. Ik zag dat de man die zich Jezus noemde glimlachte en als je goed keek, kon je zien dat hij bloosde. Trouwens het hoertje ook. Ze hadden, hoe zeg je dat , chemie.. Het leek een eeuwigheid te duren, totdat het hoertje dicht tegen hem aan ging staan. pakte z'n hoed van de hoedenplank, zette die op zijn hoofd en verdween door de verschoten fluwelen gordijnen. Het was ineens doodstil geworden in de kroeg. Ook de journalist pakte zijn hoed. Maar toen hij de hoed van de plank wilde lichten, bleek die muurvast te zitten. Niemand lachte echter . De pooiers niet, de biljarters niet, de pokeraars niet, de kaartspelers niet. Toen bezwoeren de dobbelaars , dat zij ook de hoed van Jezus toch echt goed vastgeplakt hadden. Maar dat geloofden de anderen niet en zo ontstond er onenigheid en geschreeuw. Ineens stond het hoertje naast mij. In haar ogen glansden een Ze fluisterde iets, maar ik kon het horen. Ze zei: 'Je bent een lieve jongen, maar wel stapelgek!!'. Toen pakte ze haar glas en wiegde weer terug naar de andere kant van de bar. De journalist had zijn notitieboekje al opgeborgen. Hij wist genoeg. Wat viel er nog veel te hij vond nog steeds dat z'n artikel zo slecht nog niet was geweest en hij was niet van plan om daar nog op terug te komen. Hij trok zijn jas aan en ook Jezus had zijn lange winterjas van de kapstok gepakt. Ik keek enigszins gespannen toe en hoorde het onderdrukte gegiechel om mij heen. Toen Jezus zijn jas had aangetrokken, groette hij iedereen beleefd en paar tranen. En allemaal begonnen ze weer mee te zingen. Luidkeels. . 'Ik had dat niet moeten zeggen' zei ze. 'Zo gek schrijven. Dat de man, die zich Jezus noemde,

een welbespraakt iemand was, die zijn kritische artikel had willen weerleggen. Zeer zeker ook een sympathiek iemand waarmee je lekker een borrel kon drinken en die oog had voor vrouwelijke schoon en dat een hoertje vaak een verschoppeling is en iemand die zich Jezus noemt dat zeker is, zodat ze elkaar wel sympathiek vonden. Maar dat alles veranderde z'n mening niet en was ie niet . Hij was eigenlijk.....' Maar ik kon haar niet meer verstaan, want de dame achter de bar had de muziek flink luider gezet. Een Amsterdamse smartlap overstemde het gekrakeel van de pokeraars, de kaartspelers , de biljarters en de pooiers Want je wilt toch geen ruzie op Kerstavond!

Rinze , december 2014

De uitgave van 'De Stadsomroeper' geschiedt onder verantwoordelijkheid van de redactie. De redactie is

verantwoordelijk voor de inhoud van de rubrieken: Fan de redaksje, Hjiir en Hjoed, Pakes' Sleattermer Ferline, Sleat Eartiids en Hjoed-de-dei, Bedrijvigheidjes.

Artikelen op naam vallen niet onder de verantwoordelijkheid van de redactie. De inhoud van de artikelen die buiten de verantwoordelijkheid van de redactie vallen, geeft niet noodzakelijkerwijs de mening van de redactie weer. Ook eventuele copyrights van derden vallen buiten de verantwoordelijkheden van de redactie. De redactie behoudt zich het recht voor ingezonden artikelen te weigeren of te redigeren. Aanhaling uit en overname van artikelen is toegestaan, mits vooraf toestemming van de redactie is verkregen.

Begrafenis- en crematievereniging "Sloten" te Sloten

opgericht 25 juni 1929
www.uitvaart-sloten.nl

Sloten, januari 2015.
Betreft: uitnodiging ledenvergadering.

Geachte mevrouw/heer,

Het bestuur van bovengenoemde vereniging nodigt u hierbij van harte uit om de jaarlijkse algemene ledenvergadering bij te wonen, welke wordt gehouden

op: donderdag 29 januari 2015
om: 20.00 uur
in: Restaurant Taveerne 't Bolwerk te Sloten.

AGENDA:

- Opening
- Vaststellen van de agenda
- Notulen van de ledenvergadering, d.d. 16-01-2014
- Mededelingen o.a: informatie omtrend opknappen en omvormen van de algemene begraafplaats
- a. Jaarverslag penningmeester
- b. Verslag kascommissie: Sjoerd Seffinga en Hartman Feenstra
Aftredend: de heer Sjoerd Seffinga
Benoeming nieuw kascommissielid
- Bestuursverkiezing
Aftredend en herkiesbaar: de heer Fred Haarsma
Tegenkandidaten kunnen tot een uur voor de vergadering worden aangemeld bij de secretaris, Atsje Boersma- van der Veen.
- Wat er verder ter tafel komt.
- Rondvraag
- Sluiting

De voorzitter, F. Haarsma

Uw aanwezigheid wordt zeer op prijs gesteld.

WERKEN IN DE WERELDWINKEL

Waarom werken wij met dertig enthousiaste mensen bij Wereldwinkel Gaasterlân?

Omdat we een droom hebben.

We dromen van eerlijk delen, met als doel het leven te verbeteren van mensen in een oneerlijk verdeelde wereld.

Al in 1990 werden de eerste plannen gemaakt om een Wereldwinkel op te richten in Gaasterland, we bestaan dus al bijna 25 jaar. Maar het is niet een eenvoudige klus om een winkel te runnen met alleen maar vrijwilligers. Er komt veel bij kijken. Daarom werken we ook met werkgroepen, elk met een eigen taak en verantwoordelijkheid en een overkoepelend bestuur.

We hebben een werkgroep winkel-inkoop. Zij reizen regelmatig naar Culemborg om de mooie spullen uit te zoeken. Dit doen ze rechtstreeks bij de importeurs

De werkgroep winkelinrichting-etage zorgt er voor dat de winkel er altijd piekfijn uitziet. Elke 14 dagen wordt er geëtaleerd en komen er weer andere dingen in de winkel.

De werkgroep kerstpakketten komt al in september in actie om weer zoveel mogelijk klanten te informeren en enthousiast te krijgen voor een fairtrade kerstpakket.

De werkgroep PR en activiteiten, de Pr@c genaamd, doet aan voorlichting, schrijft stukjes in de krant, staat op markten en braderieën en geeft presentaties over eerlijke handel.

En met zoveel vrijwilligers zijn er ook mensen nodig die het wel en wee van de medewerkers in de gaten houden. Zij zorgen ook voor het jaarlijkse uitstapje en een kerstattentie. Een paar mensen houden zich bezig met de website en facebook. Zo kun je altijd op de hoogte zijn van het laatste nieuws.

Dit is wat er achter de schermen gebeurt. Maar er is natuurlijk ook nog het gewone winkelwerk. Over het algemeen staan we twee dagdelen per maand in de winkel. Maar het is soms een hele klus om het rooster rond te krijgen. Daarom zouden we er wel enkele enthousiaste mensen bij willen hebben.

Heb je ook een droom, zou je willen bijdragen aan een wereld die eerlijker verdeeld is, spreekt het werken in de wereldwinkel je aan, dan willen we graag met jou in contact komen. We kunnen dan in een gesprek bekijken of we wat voor elkaar kunnen betekenen.

Contactpersonen:
Nel Kranenburg, tel. 603916
Jannie Feenstra, tel. 602560

Wereldwinkel Gaasterlân
F.D. Hoekstraplein 3, Balk
www.wereldwinkelgaasterlan.nl

SERVICEPAGINA MIDDENSTAND

Sloten, klein en fijn, heeft een uniek en uitgebreid winkel-, horeca- en aanverwant ondernemersbestand. Door de verschillende openingstijden staat u misschien wel eens voor een dichte deur. Dat is jammer. Tevens is het voor nieuwe inwoners leuk om te weten wat er allemaal 'te koop' is in onze stad. Daarom is deze servicepagina in het leven geroepen. Wilt u ook een plekje in deze rubriek? Stuur dan uw gegevens naar info@destadsomroeper.nl

Galerie Gravin, Koestraat 45, Sloten. Tel: 0514-531568

galeriegravin@gmail.com www.galeriegravin.etsy.com

Openingstijden zomer/winter: open bij aanwezigheid en op afspraak

Wijn&olie, Dubbelstraat 121, Sloten. Tel: 0514-531872

info@wijnenolie.nl www.wijnenolie.nl

Openingstijden april, mei: ma: 13.00- 18.00 uur, di t/m vrij: 11.00 tot 18.00 uur,

za: 10.00 tot 18.00 uur, zondag gesloten

Juni, juli, augustus: ma t /m za 10.00 -18.00 uur.

Openingstijden oktober t/m maart: wo t/m vrij 11.00 tot 18.00 uur, za:

10.00 tot 18.00 uur Zondag, maandag en dinsdag gesloten met

uitzonderingen van proeverijen op aanvraag

Slagerij van Dijk, Van Swinderenstraat 26, Balk. Tel: 0514-602178

info@dijkbalk.keurslager.nl www.dijkbalk.keurslager.nl

Openingstijden: ma t/m do van 8.00 tot 18.00 uur, vrij van 8.00 tot 21.00 uur,

za van 8.00 tot 16.30 uur.

Restaurant Taverne 't Bolwerk, Voorstreek 116-117, Sloten. Tel: 0514-531405

info@restauranthebolwerk.nl www.restauranthebolwerk.nl

twitter: @bolwerksloten

Openingstijden zomer: iedere dag vanaf 10.00 u.

Openingstijden winter: wo t/m vrij vanaf 17.00 u. Za en zo vanaf 11 u.

Brasserie De Mallemok Baanweg 96, Sloten. Tel: 0514-531300

info@mallemok.nl www.mallemok.nl twitter: @mallemok

Openingstijden: maandag – gesloten, geopend van dinsdag tot en met zondag

Keuken geopend van 12.00 - 21.00 uur

In de zomer elke dag geopend vanaf 10.00, keuken van 12.00 - 21.00 uur

Restaurant De Zeven Wouden, Voorstreek 120, Sloten. Tel: 0514-

531270 info@dezevenwouden.com www.dezevenwouden.com

twitter @dezevenwouden facebook.com/Restaurant de zeven wouden

Openingstijden winter: Maandag 10.00 uur tot 23.00 uur

Dinsdag en woensdag gesloten. Donderdag t/m zondag 10.00 uur tot 23.00 uur

De keuken is open van 12.00 uur tot 22.00. En natuurlijk wanneer er geschaatst

wordt. Vanaf half april volledig (7 dagen) open.

Proeflokaal De Stadswaagh, Dubbelstraat 214, Sloten. Tel: 0514-

531666 Rienstrag@hotmail.com

Openingstijden zomer: gehele week vanaf 11.30 u.

Openingstijden winter: do, vrij, za vanaf 17.00 u. en zo vanaf 12.30 u.

Cafetaria By de Brêge 'Vis & Snacks', Haverkamp 6, Sloten.

Tel: 06 21463501 / 06 11321008

Openingstijden zomer: ± 11:00 uur tot ± 19:00 uur

Openingstijden winter: ±half oktober gesloten, begin april weer geopend.

Vakantie: 1e donderdag, vrijdag en zaterdag van september gesloten, zondags weer geopend.

Camping de Jerden, Lytse Jerden 1, 8556 XC Sloten. Tel: 0514-531389

www.campingdejerden.nl ***

De camping is vanaf 15 maart tot 1 november geopend. De receptie is vanaf half april tot half oktober van maandag t/m zaterdag geopend van 9.00 uur tot 12.30 uur en van 13.30 uur tot 17.30 uur. Zondag van 10.30 uur tot 16.30 uur.

In het hoogseizoen, half juli t/m half augustus, is de receptie ook geopend van 19.00 uur tot 20.30 uur behalve op zondag.

Pavilina's Oogpunt, Haverkamp 3, Sloten, Tel: 06 28332275

Voor brillen, contactlenzen en advies op maat. U bent van harte welkom op afspraak

pavlinasoogpunt@gmail.com

Tandartsenpraktijk Sloten, Bolwerk Z.Z. 78, Sloten. Tel: 0514-531555

info@tandartssloten.nl www.tandartssloten.nl

Openingstijden: maandag t/m donderdag 8:00 tot 16:30 uur.

Afspraken voor controle of mondhygiënist kunt u maken op

www.tandartssloten.nl/afspraak

Nieuwe patiënten kunnen zich zowel telefonisch als via de website aanmelden. U bent van harte welkom!

Groencentrum Roffel, J.Hornstraweg 18, 8563 AJ Wijckel. Tel: 0514-603575

Openingstijden: maandag 13.00 tot 18.00, dinsdag t/m vrijdag 09.00 tot 12.00 u. en 13.00 tot 18.00 u., vrijdag koopavond 19.00 tot 21.00 u.
Zaterdag 09.00 tot 12.00 u. en 13.00 tot 16.30 u. groencentrum-roffel@live.nl

ZEILMAKERIJ MARE, Wyckelerweg 171a, Sloten. Tel. 06 20223454
www.zeilmakerijmare.nl info@zeilmakerijmare.nl

Openingstijden: maandag t/m vrijdag: 8.00 tot 16.45 uur
Zaterdag: 9.00 tot 11.45 uur. In de wintermaanden zaterdags gesloten.
Voor al uw buiskappen, boottenten, afdekkleden, dektenten en reparaties.

Klussenbedrijf MARCO HAGA, Breedstraat 139, Sloten. Tel: 06 10189589

bgg. Tel. 0514-531582, nieuwbouw onderhoud restauratie
m.haga@planet.nl

Bouwsté Bouw- en Timmerbedrijf.

Johan Stegenga, Burg. G.H. Mulierstraat 45, 8556 AE Sloten. Tel: 06 43213162

bgg: 0514 572323 bouwstesloten@kpnmail.nl

Timmer en Onderhoudsbedrijf Sloten.

Jort van den Berg, Stadsschans 224, 8556 XJ Sloten. Tel: 06 10382656
jort.vandenbergh@home.nl. Voor al uw timmerwerk, onderhoud en schilderwerk.

Bouw en Onderhoudsbedrijf Jan Oenema, Wijckelerweg 171a, 8556 XB Sloten.

Tel: 06 53224090 info@oenemasloten.nl www.oenemasloten.nl

Nieuwbouw, onderhoud, restauratie, schilderwerk, kunststofkozijnen, isolatieglas en zonwering.

Zonweringbedrijf Zuid/West Friesland

Voor al uw buitenzonweringen, knikarmschermen, uitvalschermen, screens, terrasschermen tot 12 m1 breed.

J. Oenema, Wijckelerweg 171a, 8556 XB Sloten. Tel: 06 53224090

R. Baukema, Lycklamawei 12, 8566 JL Nijemirdum. Tel: 0637470638
info@oenemasloten.nl

"Thúskapster Djoeke" Spanjaardsdijk 16, 8556 AJ Sloten, 06 53361780.

Op afspraak zowel overdag als 's avonds bij de cliënt aan huis.
thuskapsterdjoeke@hotmail.nl

Nagelstudio "Nails 4 You" Astrid Wijnia, Menno van Coehoornstraat 30, tel: 0514-531960

nagelstudionails4you@gmail.com Behandeling alleen op afspraak. Ook 's avonds.

Schoonheidssalon Parel, Wijckelerweg 173a, Sloten, [tel:0514 531630](tel:0514531630)
g.schotanus@ziggo.nl

Gezichtsbehandelingen, anti rimpelbehandelingen, harsen, verven, epilieren, massages (hotstone, klassiek, bindweefsel) bruidsmake-up. Behandelingen volgens afspraak.

In je element, praktijk voor zen-shiatsu, Nienke van der Grijn, Menno van Coehoornstraat 19, Sloten. Tel: 0514 531416

info@praktijkinjeelement.nl website: www.praktijkinjeelement.nl

Puy's Salon & Beauty, Bolwerk Zuidzijde 68, 8556 XS Sloten, 06 13687745 of 0514 531745 puysalon@live.nl facebook: Salon-beauty Sloten.

Openingstijden:

Kapsalon: maandag en woensdag 8.30-11.00 uur. Verder bent u op afspraak de hele week welkom ook 's avonds.

Originele oosterse gezichtsbehandeling is alleen in de avonduren mogelijk.

Webwinkel 't Handwerkhofje, Menno van Coehoornstraat 21, Sloten. Tel: 06-53944254

Op maandag en woensdag ben ik van 10.00-17.00 aanwezig. Mocht u op een ander tijdstip langs willen komen dan graag even bellen. Tevens verzorging van verschillende workshops en vanaf 2015 een maandelijks terugkerend handwerkcafé.

handwerkhofje@gmail.com website: www.handwerkhofje.nl

Brocante en Antiek Sloten, Koestraat 44, Sloten. Tel: 0514-602909

Openingstijden binnen seizoen: Do en Vr: 13:30-18:00 uur. Za 12:00-18:00 uur

Buiten seizoen (1-11/1-4) alleen op za open en op afspraak.

Jannie's Schoonmaak Service, Ruurd Altastraat 3, Sloten.

Tel: 0415-593937 of 06 10175487

Voor alle voorkomende schoonmaakwerkzaamheden bij bv. bedrijven, kantoren, scholen, recreatiewoningen, of bij particulieren.

janniesschoonmaakservice@gmail.com

Kledingreparaties en verstelwerk.

Jeannet de Groote, Schoolstraat 137, 8556 XL Sloten. Tel: 0514-531356

Fiets kapot? Ed Dijkkamp, Menno van Coehoornstraat 35, Sloten.

[Tel:06 31502858](tel:0631502858)

Reparaties van alle merken en soorten

Creative Elements, Jesse Hendriks, Menno van Coehoornstraat 6, 8556 AH Sloten.

Tel: +31 (0) 613527565.

jhendriks@creative-elements.nl website: <http://www.creative-elements.nl> Creative Elements. Meer dan alleen een website!

Bouwen en ontwerpen van websites, meer uit je huidige website halen en we bieden hosting aan.

Willem Aukema, Voorstreek 114, Sloten. Tel: 0514-531586

willemaukema@gmail.com www.willemaukema.nl

Piano en keyboardles

Kennel van de Lotnins, Ruurd Altastrjitte 2, 8556 AN Sloten. Tel. 06 43058140

Voor het fokken van een nestje van het ras Coton de Tulear met een stamboom, chip, Europees Paspoort en een uitgebreid Puppy-pakket. Worden volgens schema ontwormd en anti-vlo. Lid van de rasvereniging en fokken volgens hun fokbeleid.

Ook voor het kweken van een nestje valkparkieten. Verschillende mutaties.

Interesse? Voor meer info/planning bel of mail even.

nilots@yahoo.com www.vandelotnins.nl

Astrid Hoving, Maakt tekeningen van mensen en dieren. Tevens Bach bloesemtherapeute voor dieren. Ruurd Altastraat 4, Sloten. Tel: 0514-531544, 06 13950924 www.diernatuur.nl

EINDE SUPERMARKT IN SLOTEN

Sloten, december 2014

Beste inwoners van Sloten,

Op 31 december aanstaande is onze supermarkt, de Dagwinkel aan de Koestraat, voor het laatst geopend. Met gemengde gevoelens overigens. De intentie was immers (met deze wens zijn we vijf jaar geleden ook begonnen) om het pand aan te kopen en daarmee Sloten nog jaren te kunnen voorzien van een weliswaar kleine, maar toch complete supermarkt. Wat in onze ogen erg belangrijk is voor de leefbaarheid in de stad en om als stad aantrekkelijk te blijven voor toeristen.

Helaas zijn we hierin niet geslaagd.

Het zou onverantwoord zijn om een bedrijfspand ver boven de marktwaarde aan te kopen. Ook het feit dat de overige kosten relatief hoog zijn tijdens de wintermaanden heeft ons doen concluderen dat wij ons heil ergens anders moeten zoeken.

Dit is een zure constatering, maar we kijken terug op een fantastische tijd in Sloten die we samen met u hebben beleefd. We hebben ons erg thuis gevoeld onder de inwoners en willen u en jullie die ons gesteund hebben geweldig bedanken daarvoor.

Hartelijke groet, Erica en Gerard Veenstra

